

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

Presorted standard
U.S. Postage
PAID
Berwyn, IL
Permit No.408

Czech Mission, P.O. Box 508 576, Cicero, IL 60804

No 12 - DECEMBER 2005

Svatoprokopské opatství v Lisle

V březnovém čísle loňského ročníku Hlasů národa jsme psali o příchodu českých benediktinů do chicagské oblasti a o jejich působení ve farnosti sv. Prokopa. Přestože se tam jejich apoštolát slibně rozvíjel, neposkytovalo hustě osídlené místo dostatek prostoru k vybudování škol středního a vyššího stupně, což benediktini pokládali za cíl svého poslání. Proto se tehdejší farář a pozdější opat Otec Prokop Neužil rozhodl rozšířit působnost českých benediktinů dál na západ do městečka Lisle, které bylo od Chicaga vzdálené 40 mil a bylo tam výborné železniční spojení.

V Lisle bylo 1. dubna 1896 zakoupeno 104 akrů (41,6 hektarů – hektar je plocha 100 x 100 metrů) pozemků od pana Morris Neffa. Byl zde tehdy jediný dvouposchoďový kamenný dům, kde bydleli zpočátku mniši, kteří obhospodařovali farmu. Půda byla prvotřídní jakosti a z části zalesněná. V následujících třech letech se uskutečnily ještě další dvě kupní smlouvy, takže celková rozloha pozemku činila 358 akrů (143 hektarů). Původní kamenný domek stojí jako historická památka dodnes v obvodu univerzity.

V roce 1900 se začalo se stavbou budoucí koleje a kláštera. V roce 1904 byla z chicagské farnosti přestěhována střední škola a rok na to byla otevřena kolej. Extenzivní devítiletý stavební program se naplno rozběhl v roce 1907. Nejprve byla dokončena budova koleje a když v roce 1914 Apoštolský stolec povolil přemístění opatství z Chicaga do Lisle, přistavěli benediktini ke kolejní budově nové opatství s klášteřem. Celý projekt byl dokončen 4. července 1916 na svátek sv. Prokopa. Tak se klášterní život a výchovný apoštolát rozvíjel pod jednou střechou. Současně byl otevřen kněžský seminář pro výchovu kněží z různých diecézí a řeholních společností. V té době byl za podpory českých katolíků vybudován v těsné blízkosti opatství sirotčinec, který blahodárně působil až do roku 1956, kdy byl přeměněn na Svato-prokopskou akademii. Vedení sirotčince se ujaly české bene-

diktinky, které vedla sestřička Veronika Jaeger, mladší sestra opata Jana Nepomuckého Jaegera.

S přibýváním členů české benediktinské komunity se začal rozšiřovat jejich pastýřský apoštolát nejen v chicagské arcidiecézi, jak jsme o tom psali v řadě starších čísel Hlasů národa, ale daleko za její hranice do Nebrasky, Jižní a Severní Dakoty, Texasu a Wisconsinu. V roce 1915 na žádost J. Ex. Biskupa Josefa Koudelky z diecéze Superior, Wisconsin, tam byl poslán Otec Bartoloměj Kvitek se šesti spolubratry, aby pracovali v okrese Price. Postavili tam misijní kapli, ale když se neuskutečnilo očekávané zalidnění této oblasti, bylo zde upuštěno od postavení kláštera a střední školy. Teprve v roce 1942 Otec Rembert Sorg založil ve Fifield ve Wisconsinu převorství Krále mučedníků.

Na začátku minulého století svatoprokopští benediktini přijížděli často do hornických městeček v západní Pennsylvanii, kde pracovali Slovinci v dolech. Pořádali tam pro ně každoroční misie a před Velikonocemi poskytovali příležitost ke svátosti pokání. Získali tam značný počet řeholních povolání pro svatoprokopský klášter. Když počet řeholníků vzrostl na několik desítek, projevíli touhu založit svůj vlastní slovenský klášter. Apoštolský stolec jim udělil 3. října 1929 povolení založit převorství sv. Andreje v Clevelandu, Ohio, jež bylo 13. července 1934 povýšeno na opatství a prvním opatem byl zvolen Otec Stanislav Gmuc. V roce 1985 patřilo k opatství 66 mnichů.

23. května 1927 kapitula kláštera v Lisle rozhodla zahájit práci na poli Unionismu ve Spojených Státech. Otec Prokop Neužil, který byl dobře známý svým úsilím o slovanské – ruské misie, byl ustanoven sekretářem tohoto hnutí. Již v roce 1918 dostal od papeže Benedikta XV. vyznamenání Pro Ecclesia et Pontifice (Pro Církev a Papeže) za svoji misijní práci. V květnu 1934 Apoštolský stolec zřídil ve svatoprokopském opatství Sekretariát pro ruský apoštolát v Americe. Opat Otec Valentin Kohlbeck byl pověřen, aby jmenoval výbor a Otec

Prokop byl jmenován sekretářem. Brzy na to v opatství, v semináři, na koleji i na střední škole byla dána možnost zakusit liturgické bohatství byzantského ritu, možnost studia slovanských jazyků a kultury. To všechno přispělo k založení kostela Krista Vykupitele v Chicagu, otevření Reunion Center (Střediska Sjednocení) rovněž v Chicagu, vydávání publikací pro katolíky východního obřadu, slavení Dnů Sjednocené Církve a pořádání Unionistických sjezdů. V roce 1948 šest mnichů rusínského původu ze svatoprokopského opatství založilo v Bitler v Pensylvanii klášter Nejsvětější Trojice a prvním převorem byl zvolen Otec Teodor Seginak. Čtvrtý svatoprokopský opat Ambrož Ondrák se neobyčejně angažoval za jednotu Církve a z toho důvodu začal v Americe v roce 1956 pořádat Unionistické sjezdy, jež měly navázat na historické Unionistické sjezdy, které začal na konci 19. století na moravském Velehradě organizovat pozdější arcibiskup Antonín Cyril Stojan. Každý sjezd trval několik dnů. Hlavním bodem přednášek byla jednota církve a bohoslužby byly slouženy ve východním ritu. Poslední Unionistický sjezd se konal v roce 1959 uprostřed příprav na II. vatikánský koncil. Expertiza v otázkách unionismu, teologická a duchovní hloubka opata Ambrože Ondráka byly oceněny nejvyššími církevními místy, když byl vybrán jako poradce na II. vatikánský koncil, ale nemoc mu zabránila, aby se jej zúčastnil.

Otec Vladimír Tarasevič, OSB a Otec Chrysostom Tarasevič, OSB se ujali v roce 1955 duchovní péče o katolíky z Běloruska. V prosinci 1959 byla koupena bývalá požární stanice na 3107 W. Fullerton Ave. a byla přebudována na kostel. 8. září 1983 byl Otec Vladimír Tarasevič vysvěcen na biskupa s apoštolskou pravomocí pro běloruské katolíky žijící mimo Bělorusko.

Pokračování na str. 12

Foto na titulní straně:

Historická budova opatství sv. Prokopa v Lisle, která dnes již nestojí.

Z růže kvítek vykvet nám

Narodil se Kristus Pán, veselme se,
z růže kvítek vykvet nám, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Jenž prorokován jest, veselme se,
ten na svět poslán jest, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Člověčenství naše, veselme se,
ráčil vzít na se, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Goliáš obloupen, veselme se,
člověk jest vykoupen, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Boží Syn se vtělil, veselme se,
aby hříšné spasil, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Z nebe na zem sstoupil, veselme se,
aby nás vykoupil, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Chudý s námi bydlel, veselme se,
zimou, bídou trpěl, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Ponížení přijal, veselme se,
by nám nebe získal, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Pánem jsa všech pánů, veselme se,
snášel pro nás hanu, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Syn jsa Boha Otce, veselme se,
dán jest zemské Matce, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.

Když přišla plnost času,

BŮH

poslal svého

SYNA

na tuto zem.

Blahoslavení,

kdo jsou připraveni
jít mu naproti.

Všem čtenářům Hlasů národa a
všem krajanům v Chicagu i v USA
srdečný vánoční pozdrav
a upřímné přání všeho dobra
do nového roku pod ochranou
Pána Ježíše a jeho svaté Matky.

Rev. Dušan Hladík

LITURGICKÁ ČTENÍ

Slavnost narození Páně 25.prosince 2005

Boží hod vánoční - v noci

1.ČTENÍ - Iz 9, 1-3, 5-6

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vychází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konec; bude vládnout na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

2. ČTENÍ - Tit 2, 11-14

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží добрota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

EVANGELIUM - Lk 2, 1-14

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení.“

Boží hod vánoční - za svítání

1. ČTENÍ - Iz 62, 11-12

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin ohlašuje až do končin země: „Řekněte síónské dceři: Hle, přichází tvá spása, u sebe má svou mzdu, před sebou má svůj zisk. Nazvou je: „Svatý lid, vykoupení od Hospodina.“ Ty pak dostaneš jméno „Vytoužené, neopuštěné město“.“

2. ČTENÍ - Tit 3, 4-7

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se добрta Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem; ne snad proto, že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho spasitele Ježíše Krista, abychom - ospravedlnění jeho milostí - dostali jako dědictví vytoužený věčný život.

EVANGELIUM - Lk 2, 15-20

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když andělé odešli od pastýřů do nebe, řekli si pastýři mezi sebou: „Pojďme tedy do Betléma podívat se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil!“ Pospíchali tam a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Boží hod vánoční - ve dne

1. ČTENÍ - Iz 52, 7-10

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Jak je krásné vidět na horách nohy posla, který přináší radostnou zprávu, který zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu, který praví Siónu: „Bůh tvůj kraluje!“ Slyš! Tvoji strážníci pozdvihují hlas a jásají spolu, neboť vidí na vlastní oči, jak se Hospodin vrací na Sión. Radujte se a jásejte vespolek, jeruzalémské trosky, neboť Hospodin utěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Obnažil Hospodin své svaté rámě před očima všech národů a všechny končiny země uzří spásu našeho Boha!

2. ČTENÍ - Žid 1, 1-6

Čtení z listu Židům.

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh v minulosti k našim předkům skrze proroky. V této poslední době však promluvil k nám skrze svého Syna. Jeho ustanovil dědicem všeho a skrze něj také stvořil svět. On je odlesk jeho božské slávy a výrazná podoba jeho podstaty, on všechno udržuje svým mocným slovem. Když vykonal očistu od hříchů, zasedl na výsostech po pravici Boží velebnosti a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje svou důstojností, které se mu trvale dostalo. Vždyť komu z andělů kdy Bůh řekl: Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil?

EVANGELIUM - Jan 1, 1-18

Začátek svatého evangelia podle Jana.

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten o něm podal zprávu.

Matky Boží, Panny Marie

1.ledna 2006

1. ČTENÍ - Nm 6, 22-27

Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Árónovi a jeho synům: Tak budete žehnat izraelským synům; budete jim říkat: 'Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!' Budou zývat moje jméno nad izraelskými syny a já jim požehnám.“

2. ČTENÍ - Gal 4, 4-7

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galaťanům.

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, ale syn a jako syn také dědic skrze Boha.

EVANGELIUM - Lk 2, 16-21

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

Slavnost Zjevení Páně

6.ledna 2006

1. ČTENÍ - Iz 60, 1-6

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Vstaň, rozsviť se Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinova velebnost září nad tebou! Hle, tma zahluje zemi a temnota národy, nad tebou však zazáří Hospodin, jeho velebnost se zjevuje nad tebou. Národy budou kráčet v tvém světle a králové v tvé vycházející záři. Rozhlédni se kolem a podívej se: ti všichni se shromáždili, přišli k tobě. Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech jsou přinášeny tvoje dcery. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce, neboť tě zalije bohatství moře, přinesou ti statky národů. Záplava velbloudů tě přikryje, dromedáři z Midjanu a Efy, přijdou všichni ze Saby, přinesou zlato a kadidlo, rozhlásí Hospodinovu slávu.

2. ČTENÍ - Ef 3, 2-3a, 5-6

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři! Slyšeli jste, že Bůh mě pověřil pracovat pro vás na díle milosti. Ve zjevení mi totiž bylo oznámeno to tajemství. V dřívějších dobách to lidé tak nevěděli, ale nyní to bylo odhaleno z osvětlení Ducha jeho svatým apoštolům a kazatelům mluvícím pod vlivem vnuknutí: že totiž také pohané mají stejná dědická práva, že jsou údy téhož těla a že stejně i jim platí ona zaslíbení skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia.

EVANGELIUM - Mt 2, 1-12

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: 'A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.'“ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili jinou cestou do své země.

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 30. listopadu 2005

Politické události

David Rath ministrem zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví má po třech týdnech nového šéfa. Prezident Václav Klaus jmenoval Davida Ratha ministrem poté, co složil funkci prezidenta České lékařské komory. Rath se tak stal desátým ministrem zdravotnictví v historii ČR. Tento šestý nestraník v české vládě oslaví 25. prosince čtyřicáté narozeniny. Vystudoval Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Jako internista začínal ve Všeobecné nemocnici v Praze a další léta strávil ve Fakultní nemocnici v pražském Motole. V druhé polovině 90. let pracoval na částečný úvazek u nestátní záchranné služby Asociace Samaritánů v Kralupech nad Vltavou. V roce 2001 se stal odborným asistentem na Interní klinice 2. LF UK. Rath byl členem ODS (1991-94) a místopředsdou Svobodných demokratů-Liberální strany národně sociální (1996-97). V roce 1995 založil Lékařský odborový klub a stal se jeho předsdou. Hned v listopadu 1995 inicioval stávkou lékařů. Od roku 1998 byl prezidentem České lékařské komory. Je ženatý, s manželkou Evou, rovněž lékařkou, mají dvě děti. Zároveň se však netají vztahem s přítelkyní Renatou Horkou, rovněž lékařkou, s níž má syna. Od své ministerské funkce si Rath slibuje ustálení financí Všeobecné zdravotní pojišťovny, zabránění další privatizaci nemocnic či zlepšení finančních podmínek pro zdravotnické

pracovníky. Na realizaci svých plánů má sedm měsíců do červnových voleb.

Ministr zemědělství Zgarba rezignoval, nahradil ho Mládek

Ministr zemědělství Petr Zgarba 10. listopadu na mimořádné tiskové konferenci oznámil rezignaci. Premiér Jiří Paroubek post ministra nabídl poslanci a ekonomickému expertovi ČSSD Janu Mládkovi, který jej přijal. Zgarba se k rezignaci rozhodl po aféře s Pozemkovým fondem, v jehož čele stojí. Nezabránil prodeji pozemků spekulantům a čelí i podezření, že umožnil svému známému získat parcely na okraji Prahy za minimální cenu. "Nevěřím tomu, že by Petr Zgarba byl zapleten do toho kontroverzního převodu pozemků," řekl MF Dnes Paroubek. Zgarba rezignoval také na pozici volebního lídra ČSSD na Vysočině. Své místo přenechal nestraníkovi Františku Bublanovi, kterého v čele kandidátky potvrdila krajská konference ČSSD. Mládek nastoupil do funkce ministra až 16. listopadu, protože Václav Klaus i Jiří Paroubek byli v zahraničí.

ODS vede jen těsně, tvrdí agentura Factum Invenio

ODS si udržuje těsný náskok před sociální demokracií, jejíž voličská přízeň od září významně vzrostla. Vyplyvá to z říjnové volební prognózy agentury Factum Invenio. KSČM se s odstupem drží na místě třetím, KDU-ČSL zůstává čtvrtá a je poslední stranou, která by se po volbách dostala do Poslanecké sněmovny. Zatímco

předpokládaný zisk ODS klesl podle agentury letos poprvé pod 30% na 28%, ČSSD si v porovnání se zářím polepšila a získala 27% hlasů. Komunisté by se do sněmovny probojovali s necelými 21% a lidovci s 12% hlasů. Většinu v dolní komoře by tak mohla získat buď levice - ČSSD a KSČM se 109 mandáty, nebo velká koalice ODS a ČSSD s ústavní většinou 126 mandátů. Pětiprocentní hranici nutné pro vstup do sněmovny se nejvíce přiblížila Strana zelených (4,3%).

Kalousek obhájil post předsedy KDU-ČSL

Miroslav Kalousek byl 12. listopadu opět zvolen předsdou vládní KDU-ČSL. Funkci prvního místopředsedy si na sjezdu v Plzni udržel poslanec Jan Kasal, dalšími místopředsedy jsou ministr dopravy Milan Šimonovský, ministr zahraničních věcí Cyril Svoboda, zástupce hejtmána Pardubického kraje Roman Linek a jediným nováčkem ve vedení se stal šéf severomoravských lidovců Pavol Lukša. Nahradil Libora Ambrozka, který již nekandidoval. Jako host vystoupil s projevem kromě předsedů parlamentních stran ODS, ČSSD a US-DEU i prezident Václav Klaus. Lidovci také schválili lídry volebních krajů. Kalouska podpořily tři čtvrtiny delegátů, navíc funkční období předsednictva strany bylo změnou stanov prodlouženo ze dvou na čtyři roky. Úspěšný víkend staronového předsedy podtrhl svou účastí prezident Klaus, který lidovcům popřál úspěch ve volbách a označil je za stranu, která "i v poměrně nestabilním politickém prostředí zůstává spíše onou klidnější silou". Bylo to poprvé, kdy čestný předseda ODS navští-

vil sjezd jiné než mateřské strany. Dle politologů je zřejmé, že Klaus a ODS, kterou na sjezdu zastupoval předseda Mirek Topolánek, vidí lidovce jako nejpříjemnějšího koaličního partnera po nadcházejících volbách. Topolánek totiž lidovce označil ve svém vystoupení za potenciální politické partnery a přátele, i když je nejprve obvinil, že účastí ve vládě kryjí spolupráci ČSSD s komunisty. Vzhledem k vyjádřením vedoucích představitelů KDU-ČSL je však zřejmé, že lidovci jsou jako středopravicová strana po volbách ochotni spolupracovat nadále i s ČSSD (MF Dnes zvolila titulky Lidovci budou hrát dál na obě strany). ČSSD na sjezdu zastupoval její úřadující šéf Bohuslav Sobotka. Hlavní programovou prioritou KDU-ČSL je podpora živnostníků a podnikatelů. Strana chce pomoci lidem nad 50 let zvláště daňovými úlevami v zaměstnání a soustředí se také na podporu rodin s dětmi.

ČSSD, ODS a KDU-ČSL už mají jasno o krajských lídrech pro sněmovní volby

Tři ze čtyř největších parlamentních stran zveřejnily jména, která se příští rok objeví na prvních místech kandidátek do Poslanecké sněmovny. Jediná KSČM s klíčovými jmény pro volby vyčkává. Sociální demokraté stále nenašli nejvhodnějšího kandidáta pro Prahu.

V čele kandidátek ČSSD budou ministři Milan Urban (průmysl a obchod, Středočeský kraj), Zdeněk Škromach (práce a sociální věci, vicepremiér, Zlínsko), Radko Martínek (místní rozvoj, Pardubický kraj), Vítězslav Jandák (kultura, není členem ČSSD, Jihočeský kraj) a Bohuslav Sobotka (finance, vi-

cepremiér, Jihočeský kraj). Na prvních místech kandidátek najdou voliči také předsedu Poslanecké sněmovny Lubomíra Zaorálka (Moravskoslezský kraj) a Michala Krause (předseda poslaneckého klubu, Liberecko). Ministra zemědělství Petra Zgarbu, který odstoupil po aféře s Pozemkovým fondem, nahradí v kraji Vysočina ministr vnitra František Bublan (není členem ČSSD). Premiér Jiří Paroubek bude o hlasy voličů bojovat na Ústecku. Po odstoupení vicepremiéra Martina Jahna (nestraník) stále chybí lídr pro hlavní město.

Občanské demokraty ODS v Praze povede předseda strany Mirek Topolánek, dále pak členové regionálních sněmů zvolili na první místa kandidátek Vlastimila Tlustého (předseda poslaneckého klubu, stínový ministr financí, Středočeský kraj), Martina Římana (stínový ministr průmyslu a obchodu, Moravskoslezský kraj), Miroslavu Němcovou (místopředsedkyně sněmovny, stínová ministryně kultury, Vysočina), Petra Nečase (stínový ministr obrany, Zlínský kraj) a Ivana Langeru (místopředseda sněmovny a stínový ministr vnitra, Olomoucký kraj).

Nejvyšší místa na kandidátkách KDU-ČSL obsadili předseda Miroslav Kalousek (Jihočeský kraj), Cyril Svoboda (ministr zahraničí a místopředseda strany, Praha), Vlasta Parkánová (poslankyně, Středočeský kraj), Jan Kasal (první místopředseda PS a strany, Vysočina) a Libor Ambrozek (ministr životního prostředí, Jihomoravský kraj).

Policie slavila úspěchy v odhalování organizovaného zločinu

Obchody s kožními implantáty odhalili policisté z Útva-

ru pro odhalování organizovaného zločinu v tkáňové bance Fakultní kliniky v Brně-Bohunicích. Pět jejich zaměstnanců bylo zadrženo. Dva lékaři a tři pracovníci odběrového týmu byli obviněni z trestného činu nedovoleného nakládání s tkáněmi a orgány. Za to, že nelegálně prodávali kůži z mrtvol k transplantacím do Nizozemska, jim hrozí až pětileté vězení. Obvinění budou stíháni na svobodě. Podle ministra zdravotnictví Davida Ratha jsou jako odborníci pro banku nepostradatelní, a proto i nadále zůstanou na svých pracovištích. Obviněno bylo také osm lidí, včetně bývalých úředníků ministerstva pro místní rozvoj, které policie podezřívá, že okradli EU o 229 milionů korun. Ty ČR obdržela z fondu Phare. Obvinění, z nichž pět je ve vazbě, měli zpronevěřit peníze prostřednictvím Nadace pro rozvoj regionu. Případ má kořeny v době, kdy ministerstvo řídil předseda US-DEU Pavel Němec, a pokračoval i za jeho nástupce, nynějšího premiéra Jiřího Paroubka. Podle policejního vyšetřování se ministři na podvodech nepodíleli. Úřadům se podařilo na účtech zablokovat většinu peněz. Zatím není jisté, kdy Evropská komise o vrácení peněz požádá.

ČR si připomněla dvě výročí boje studentů za svobodu a demokracii

Po celý čtvrtek 17. listopadu lidé pokládali květiny a zapalovali svíčky u pamětní desky 17. listopadu v Praze na Národní třídě. Z volného dne se ale radovali i obchodníci. Nákupní centra praskala ve švech. Věnce k místu střetu studentské demonstrace s policejními kordony položila také řada politiků, mimo jiné

premiér Jiří Paroubek, eurokomisař Vladimír Špidla, bývalý prezident Václav Havel i jeho nástupce Václav Klaus. Předseda Poslanecké sněmovny Lubomír Zaorálek přinesl květiny k budově Hlávkovy koleje, kde si desítky lidí připomínaly události 17. listopadu 1939 - uzavření českých vysokých škol a zatčení více než tisícovky studentů. Pietní vzpomínky u ruzyňských kasáren, kde byli v noci 17. listopadu studentští předáci popraveni, se zúčastnili představitelé Českého svazu bojovníků za svobodu, studenti z roku 1939, zástupci české politické reprezentace včetně premiéra Paroubka nebo eurokomisaře Špidly, zástupci vysokých škol a další. V předvečer státního svátku se politici sešli na semináři v Poslanecké sněmovně. Největší zájem médií upoutaly výroky premiéra Paroubka, který ve svém projevu vyjádřil, že komunistickou stranu nepovažuje za nebezpečnou a dokáže si představit povolební spolupráci ČSSD a KSČM, i když zatím ne na vládní úrovni. Výsledky průzkumu veřejného mínění z poslední doby signalizují, že většinu ve Sněmovně by se podařilo vytvořit právě levici. Volby by vyhrála ODS. Již v pondělí se studenty pražských fakult vysokých škol diskutoval Václav Havel. Akci pořádala Common Law Society a výtěžek následné Velké studentské party k výročí 17. listopadu putoval na projekt Vzdělávání při Nadaci Václava a Dagmar Havlových Vize 97.

Se svíčkou v ruce proti komunismu

Neodradil je ani vítr, ani chladné počasí listopadového podvečera. Asi tři tisíce lidí se ve čtvrtek 17. listopadu sešly v Praze (v ulici Politic-

kých věžňů) na akci pořádané studenty vysokých škol, aby vyjádřily svůj nesouhlas s legitimitou Komunistické strany Čech a Moravy. "Myslíme si, že ti, kdo se hlásí ke zločincům, jsou trošku také zločinci. Proto chceme symbolickou linií propojit budovu Pečkovy paláce, sídla gestapa, s dnešním sídlem KSČM," vyjádřil hlavní myšlenku setkání organizátor akce, student Filozofické fakulty UK Jakub Jareš. Upozornil ale také, že problém je třeba vidět i v ostatních politických stranách, a vyzval k účasti ve volbách v příštím roce a k podpoře stran, které odmítají spolupráci s komunisty. Krátkými projevy přispěli ještě senátor a spoluautor protikomunistického zákona mířícího ze Senátu do Poslanecké sněmovny Jaromír Štětina, publicista Ivan Medek a socioložka Jiřina Šiklová. Všichni jmenovaní jsou signatáři petice Zrušme komunisty. Po minutě ticha za oběti nacismu a komunismu se protestní průvod vydal z ulice Politických věžňů přes Václavské náměstí na Národní třídu k pamětní desce 17. listopadu. V silném větru si lidé vytrvale vzájemně připalovali svíčky, mladí od starých, pamětníci od komunistickým režimem nepoznamenaných.

Česko vytvoří se Slovenskem evropskou bojovou jednotku

Česká republika vytvoří se Slovenskem evropskou bojovou jednotku, tzv. battlegroup. Fungovat má začít v roce 2009 a z 1500 vojáků budou dvě třetiny Češi a zbytek Slováci. ČR bude nejmenší zemí, která bojové uskupení EU povede. Po zasedání Bezpečnostní rady státu to 8. listopadu oznámil ministr obrany Karel Kühnl. Členské státy EU se loni dohodly, že vy-

tvoří 13 battlegroups po zhruba 1500 vojácích. Tyto jednotky mají být součástí Sil rychlé reakce Severoatlantické aliance. Ministr Kühnl ale odmítá, že by se tím dublovaly struktury EU a NATO. S jednotkami se počítá na mírové mise, odzbrojovací operace a v budoucnu i pro humanitární či záchranné akce. Do krizového místa budou nasazovány do deseti dnů od rozhodnutí Rady EU a budou schopny tam zůstat minimálně 30 dnů.

Ze Slovenska

Slováci oslavili 17. listopad odhalením památníku a koncertem

Ve čtvrtek 17. listopadu si i Slováci připomněli 16. výročí sametové revoluce. Na Jakubově náměstí v Bratislavě odhalili kamenný památník akademického sochaře Jozefa Barinku věnovaný obětem komunismu. Na události listopadu '89 dále upozornil koncert, který se konal večer na bratislavském Náměstí SNP. Moderoval jej zpěvák skupiny Pražský výběr a bývalý poslanec Michael Kocáb spolu se slovenským ministrem kultury Ladislavem Snopkem. Koncert se nesetkal s velkým zájmem veřejnosti, přišlo na něj asi jen 200 diváků a většinu z nich z náměstí postupně vyhnal déšť. Výročí se stalo také příležitostí k vyjádření nespokojenosti. Před budovou Nejvyššího soudu demonstrovali mladí křesťanští aktivisté. Nesouhlasí s tím, že se soudy dodnes nezbavily soudců, kteří rozhodovali před rokem 1989. Žádají proto očistu slovenského soudnictví. V den oslav pořádala svou výroční konferenci Slovenská demokratická a křesťanská unie. Strana byla založena před

pěti lety a jejím předsedou je premiér Mikuláš Dzurinda.

Uplynul rok od zkázy Tater

Přesně rok po největší ekologické katastrofě Slovenska byl v Tatrách odhalen památník, který bude připomínat 19. listopad 2004 jako den, kdy byla navždy změněna podoba Tater. Silná vichřice si tehdy vyžádala dva lidské životy a za obětí jí padlo přes 12 tisíc hektarů převážně smrkového lesa. Tatry padly na kolena, dnes místní obyvatelé tvrdí, že se opět postavily na nohy. Kompetentní úřady počítají s odstraněním dřeva do dvou let. Dnes, již po 12 měsících od katastrofy, se podařilo z Nízkých Tater odklidit 70% a z Vysokých Tater dokonce 90% kalamitního dřeva. K nebi netrčí pahýly poničených stromů, ale odborně zřezané kmeny, cesty jsou průjezdné, turistické chodníky z velké části vyčištěné, ve městech jsou opravené lavičky i osvětlení. Přesto v nepřístných a pro těžkou techniku špatně dostupných polohách zůstávají neodklizené plochy. Stále pokračuje řada projektů, jejichž cílem je co nejrychleji a nejefektivněji obnovit život v poničených oblastech. Ale na podobu Tater, jak ji návštěvníci znali před osudnou vichřicí, bude třeba počkat desítky let.

Ekonomika

Podle EU se Česko připravuje na přijetí eura pomalu

EU zveřejnila zprávu hodnotící přípravy na přijetí eura v nových členských zemích. Vyplyvá z ní, že Česko se připravuje velmi pomalu. Hůře je na tom podle Evropské komise už jen Polsko. Původně ministerstvo financí předpokládalo, že by ČR mohla přijmout euro v roce 2009

nebo 2010. Podle ministra Bohuslava Sobotky splňuje Česko nejvíce maastrichtských kritérií ze všech zemí Visegrádské čtyřky, a to tři z pěti (kritéria pro veřejný dluh, inflaci a úrokové sazby). Sobotka chce na jaře zřídit skupinu, která bude připravovat přijetí eura. Již tento měsíc vytvoří i funkci národního koordinátora, jímž by se měl stát jeden z jeho náměstků. Unie stanovila pro vstup do eurozóny hranici deficitu státního rozpočtu na tři procenta HDP. Letošní český plánovaný schodek je však skoro 84 miliard korun (4,7 %). Díky dobrému vývoji hospodářství náměstek ministra Eduard Janota odhaduje možný schodek pod 50 miliard, ale na příští rok vláda plánuje deficit opět vyšší než tři procenta. Mnohem lépe než Česká republika je na tom Slovensko, které má již národní plán, rozhodnutí o dvoutýdenním souběžném oběhu eur i korun a koncepci zavážení nových bankovek a mincí do bank a obchodů. Vytvořilo si i koncepci přechodu rozpočtových a účetních systémů na euro. Slováci se rozhodli, spolu s dalšími šesti kandidátskými zeměmi, pro tzv. big bang, tedy pro zavedení bankovek a mincí v jediný den, kdy země na jednotnou měnu euro přejde. V hodnocení všech států usilujících o euro vyšlo nejlépe Slovinsko, které chce do eurozóny vstoupit již v roce 2007 spolu s Estonskem a Litvou. V roce 2008 by euro měly přijmout Lotyšsko, Malta a Kypr.

Prezident Václav Klaus otevřel v Indii novou výrobní linku Škody

Na závěr týdenní návštěvy v Indii otevřel 12. listopadu prezident Václav Klaus novou linku automobilového závodu Škoda v Aurangbadu.

Linka, která dosud vyráběla kolem 15 000 automobilů za rok, svoji produkci zdvojnásobí. Server iHned.cz připomněl, že Škoda vstoupila do Indie v roce 2000 a výrobu zahájila o rok později. Původně šlo pouze o starší model Octavie, později nový model těchto vozů a Superb, k nimž by se v budoucnosti měly přidat i Fabie. První rok produkce prodal Aurangbad v Indii 189 vozů, přičemž letos by jich mělo být kolem 10 tisíc. Většina dílů se dováží přímo z ČR, na místě se vyrábějí pouze baterie a pneumatiky. Linka, do které se investovalo 100 milionů eur, by se měla stát základnou pro další expanzi do jižní a jihovýchodní Asie. Značka Škoda platí v Indii za luxusní vůz - indický motoristický časopis Overdrive vyhlásil Škodu Superb autem roku 2005. Ceny vozů této třídy ovšem převyšují milion rupií (100 rupií = zhruba 55 Kč), což okruh zákazníků omezuje. Indický trh nicméně rychle roste a střední vrstva čtyř set milionů lidí již dnes představuje trh srovnatelný s EU. V současné době prodává Škoda na 85 světových trzích. Celková produkce by měla letos dosáhnout rekordních 491 000 vozů.

Kurzovní listek ČNB

1. 12. 2005 (střed)

EUR, 1	28.930
Kanada, 1	21.052
Slovensko, 100	76.348
USA, 1	24.580

Kultura

Bob Dylan vystoupil na pražském koncertu bez kytary

V ne zcela zaplněné Sazka Aréně se 7. listopadu představil americký písničkář Bob Dylan. Své příznivce tentokrát překvapil tím, že během vystou-

pení vůbec nevzal do rukou kytaru a hrál výhradně na klávesy a harmoniku. Přesto si však tato legenda populární hudby již od prvních tónů svým typickým mečivým projevem podmanila publikum. Ze svého bohatého repertoáru vybral Dylan nejen nové, ale i starší písničky. Ty, jak je jeho zvykem, zahrál v naprosto improvizované a neopakovatelné podobě. Na preciznosti hudebního pojetí, kterou se vyznačují všechna Dylanova vystoupení, měla nemalý podíl také doprovodná kapela sestavená ze zkušených hráčů. Výrazní byli především oba kytaristé - Stu Kimball a Denny Freeman. Čtyřiašedesátiletý Dylan odehrál celý koncert ve výborné kondici a v samém závěru si na něm fanoušci hlasitými ovacemi vynutili třípísničkový přídavek, jehož součástí byl i dnes již klasický hit All Along The Watchtower.

Experimentální adaptace Zvonika od Matky Boží

Kde jinde předvádět "klasické dílo francouzského romantismu" než v cirkusovém šapitó, za pomoci hudby, poezie, loutek a masek? Přesně do toho se pustilo experimentální, výtvarné a loutkové divadlo Ampu. Příběh hrbáče Quasimoda a cikánské dívky Esmeraldy netřeba představovat, divadlo však ano. Misto Ampu (což znamená v jednom z indických nářečí "divoká kočka") by se mu mohlo říkat Bela Schenkova a přátelé, protože jeho zakladatelka si pro každé představení vybírá nové herce a spolupracovníky. Tentokrát jimi jsou bratři Formani, Vladimír Javorský, Adriana Škalová a další. Hru připravili pro divadelní loď Tajemství, projekt bratří Formanů. Na státní svátek 28. října odehráli úspěšnou premiéru na holešovickém nábřeží u Libeňského mostu

v Praze a v zimě budou hostovat v kamenném divadle Alfred ve dvoře. Jejich adaptace Hugova románu je neobyčejná z mnoha hledisek. Děj se odehrává v kulisách složených ze čtvercových dílů, které se libovolně sestaví, takže mohou vytvořit až čtyři scény v jedné. Navíc mají různá okýnka, díry a průduchy, skrze které provádějí herci pro pobavení obecenstva a pro větší názornost všemožné kejkle. Díky komorní atmosféře se jim daří vtáhnout publikum do děje. Text je plný slovní komiky a poetiky, příběh podbarvuje trefná hudba a kostýmy nezapřou, že se divadlo hraje v cirkusovém stanu. A jaký dojem zanechá představení v divákovi? Než se naděje, zapomene na blikající a přetechnizovanou Prahu. Má pocit, že se vrátil zpátky v čase, kdy kočovná divadla brázдила města a městečka se svými příběhy o lásce a nenávisti, zradě a vášni. Směje se, běhá mu mráz po zádech, ba i slzu zamáčkne. A nakonec mu zbude hřejivý pocit, že byl právě svědkem něčeho trochu kouzelného a trochu opravdového.

Brněnská Retrospektiva Antonína Kratochvíla

Téměř dva měsíce měli návštěvníci brněnského Domu umění možnost zhlédnout retrospektivní výstavu fotografií Čechoameričana Antonína Kratochvíla. Rodák z Lovosic (*1947) emigroval v roce 1967 do západní Evropy, po studiu fotografie na amsterodamské Gerrit Rietveld Art Academy odešel do USA, cestoval a fotografoval. Pobýval na místech sužovaných válečnými konflikty, přírodními či sociálními katastrofami. Na výstavě měly převahu fotografie z válečných konfliktů v Africe, Afghánistánu či Iráku. Přestože Kratochvil tyto záběry pořizoval na hrůzných místech, nejsou e-

fektně drastické. Obvykle se i vyhýbá přímému zobrazení ústředního děje a jakoby mimoděk zachycuje různé epizody, atmosféru dění kolem, detaily lidí. Pro jeho práce je typická výtečná kompozice, kontrast mezi dynamikou a statikou a velká zrnitost. Retrospektiva obsahovala i portréty osobností současné kulturní scény. Černobílé snímky (spontánní i stylizované) jsou často velmi dynamické, což bývá umocňováno dlouhou expozicí. Kratochvil je spoluzakladatelem agentury VII, která se specializuje na fotoreportáže ze světových konfliktů. Pracuje pro různé nadace podporující humanitární programy. Časopis American Photo zařadil v roce 1999 Kratochvíla mezi sto nejvýznamnějších osobností světové fotografie. Je držitelem řady významných ocenění.

Sport

Čeští fotbalisté jedou po 16 letech na MS

Středa 16. listopadu 2005 - toto datum se запиše do dějin českého fotbalu. Splnil se sen generace, která byla před čtyřmi lety po neúspěšné barazi s Belgií označena za ztracenou. Češi přistoupili k dvojzápasu s Nory velmi zodpovědně a po dvou vítězstvích 1:0 dokázali poprvé v historii ČR postoupit na světový šampionát, který začíná v červnu příštího roku v Německu. Navázali tak na poslední československou účast mezi elitou z roku 1990 v Itálii. Ze severu Evropy si reprezentanti přivezli slibný výsledek v podobě výhry 1:0, Norové přesto pokračovali v sebevědomých prohlášeních, přičemž poukazovali na svou bilanci na hřištích soupeřů - hořkost porážky nepoznali II zápasů v řadě. Český tým přivedl před zaplněné tribuny v roli kapitána Pavel Nedvěd,

který si tuto roli zopakoval poprvé od června 2004. Úvodní desetiminutovka zápasu se odehrávala v režii Norů, kteří si byli vědomi nutnosti vstřelit minimálně jeden gól. Naplněná Letná poprvé explodovala radostí v 35. minutě: Po rychlém brejku oklamal Milan Baroš dva obránce, míč se odrazil a zcela volný Tomáš Rošický se trefil ideálně k tyči. Ve druhém dějství pokračovali domácí v nastoleném tempu. Po odchodu Rošického českému týmu vážla rozehrávka, čehož využili k náporu Norové. Čtvrt hodiny před koncem vytáhl ze svého repertoáru fantastický zákrok brankář Petr Čech, když vytlačil mimo tyče pohotovou střelu Carewa z bezprostřední blízkosti. S blížícím se závěrem stoupala nervozita na obou stranách, český tým ale tlaku Norů odolal. Po závěrečném hvizdu rozhodčího zavládla na stadionu obrovská radost a euforie. Na řadu přišla tradiční děkovačka divákům a také velkolepý ohňostroj. Na tiskové konferenci odložil trenér Norů Age Hareide masku sebevědomého muže a pogratoval Čechům k výhře a postupu na MS: "Dnes jsme se střetli s jedním z nejlepších týmů světa. Po dobrém začátku jsme bohužel dostali gól, navíc výborný zápas zahrál brankář Petr Čech. My se teď vrátíme do Norska a budeme se připravovat na kvalifikaci ME 2008." Se zcela jinou náladou předstoupil před novináře kouč vítězů Karel Bruckner: "V první řadě blahopřejte hráčům, mužstvu skládám kompliment. Prožili jsme si barazové peklo, protože soupeř si byl vědom pouze jednogólového manka a bojoval až do konce. Museli jsme být ve střehu celých 192 minut dvojzápasu. Osobně je pro mě postup největším úspěchem kariéry."

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

**Poděkování Otce kardinála
Miloslava Vlk**

V Praze dne 20. října 2005

Milý otče,

srdečně Vás zdravím opět z Prahy a velmi děkuji za vše, co jste pro mne udělal v rámci mé cesty do Spojených států. Velmi rád vzpomínám na toto setkání s Vámi a se všemi krajany v Chicagu, s nimiž jsem mohl při této příležitosti slavit eucharistii.

Děkuji Vám též za velký dar, který jste mým prostřednictvím věnovali naší církvi. Bude použit na stavbu pastoračního centra, které plánujeme postavit na největším pražském sídlišti vybudovaném za komunistické doby, kdy se nepočítalo ani se společenskými, natož s duchovními potřebami lidí, a jehož součástí bude kostel zasvěcený blahoslavené Matce Tereze. Velmi si vážím Vaši projevené velkodušnosti, s níž jsem mohl zakoušet opravdové bratrské společenství, a ochoty pomoci nám v tom, na co stále ještě vlastními silami nestačíme.

Ujišťuji, že na Vás a celé společenství krajanů budu pamatovat při mši svaté. Ať se Vám s Boží pomocí daří ve všem, co dobrého pro církev a pro naše krajany děláte.

Pán Vám za vše odplát.

Žehná

kardinál Miloslav Vlk
arcibiskup pražský

Duchovní správa současných emigrantů

Za sedmdesát let života poděkoval při mši svaté v Brně biskup Petr Esterka. Katedrálu na Petrově ve čtvrtek 10. listopadu zaplnily stovky věřících, z nichž velká část přijela z biskupových rodných Bojanovic. Petra esterku jmenoval pomocným biskupem brněnským Jan Pavel II. v roce 1999 a pověřil jej duchovní péčí o Čechy v zahraničí. Trvale sídlí v Kalifornii. Katolickému týdeníku odpověděl ně několik otázek ohledně života emigrantů.

Co byste označil za největší problém duchovní správy našich krajanů v cizině?

Konec totality pomohl církvi a všem lidem doma, českým misiím však přinesl velký problém. Zatímco s první a druhou vlnou politické emigrace odcházela řada duchovních nebo adeptů kněžství, současné ekonomické emigranty už zasvěcené osoby nedoprovázejí. Mají dost práce ve svobodné vlasti. Několik českých kněží se naopak vrátilo prožít stáří doma. Potřebuji je nahradit. A ne každý, kdo se pro působení mezi krajany rozhodl a byl našimi biskupy uvolněn, vydržel.

Začátky působení v cizí zemi, často bez jazykové výbavy a znalosti prostředí a kultury, vůbec nejsou lehké.

Co Vám naopak přináší největší radost?

Aktivita našich misií. Nedávno jsem navštívil českou komunitu v Chicagu, kterou vede P. Dušan Hladík. Překvapilo mě, jak se podařilo opravit jejich centrum Velehrad, jak bohatý je tam duchovní i společenský život. Otec Hladík dokázal ještě jednu skvělou věc. Již několik starých osamělých krajanů nemusí prožít závěr života někde v ústavu, protože se jich ujal a zajistil jim ve známém prostředí důstojné ubytování s odpovídající péčí.

S čím teď odjždíte do Říma na setkání se Svatým otcem?

Je to moje první cesta „k apoštolským prahům“ a nevím, jak tyto slavnostní chvíle probíhají. Pokud dostanu příležitost k rozhovoru se Svatým otcem, mým hlavním tématem bude potřeba nových kněžských a řeholních povolání.

Katolický týdeník, Václav Štaud

Novela církevního zákona schválena

Vrátí se komunistické praktiky?

Poslanecká sněmovna v úterý 22. listopadu 2005 hlasy sociálních demokratů a komunistů přehlasovala senátní veto a znovu schválila novelu církevního zákona č. 3/2002 Sb., "o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností". Novela má upravit evidenci Charit a Diakonií. Kritici míní, že předloha to dělá způsobem, který je v rozporu s právy, jež církvím dává ústava. Novela tedy - podle informací České tiskové kanceláře - zřejmě skončí u Ústavního soudu. Jádrem sporu je otázka, zda zákon omezuje náboženskou svobodu a zda se dotýká práva církví zřizovat podle vlastních norem duchovní i jiné instituce, třeba Charity nebo školy a zdravotnická zařízení.

Česká biskupská konference vydala toto prohlášení:

Česká biskupská konference vyjadřuje znepokojení nad přijetím novely zákona č. 3/2002 Sb. "o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností...". Jak bylo opakovaně připomínáno, zákon porušuje ústavou zaručené svobody církví a bezprecedentně zmenšuje jejich práva ve srovnání se zákonem o církvích z roku 1991. Zákon byl přijat hlasy všech přítomných 101 poslanců levicových stran (KSČM a ČSSD). Se znepokojením připomínáme, že novela církevního zákona nerespektuje nálezy Ústavního soudu č. 4/2003 Sb., který zrušil jako protiprávní pasáže původního zákona z roku 2002 a které se, ve změně podobě, do novely zákona znovu vrací. Novela zákona diskriminuje církve a náboženské společnosti, omezuje jejich dosavadní právo rozhodovat o interních záležitostech uvnitř církví a církevních společností, evidenci charit a diakonií a také zřizování dalších institucí, jako jsou školská a zdravotnická zařízení. Novela zákona opět církvím a náboženským společnostem znemožňuje působit bez poručnictví státu.

Oldřich Haičman, generální sekretář Sdružení Česká katolická charita vysvětluje:

„Církvi nejde o nějaké výjimečné postavení nebo vyčleňování se z právního systému, právě naopak. V drtivé většině zemí Evropské unie je církevní právo legitimní součástí právních norem a je postaveno naroveň s ústavním právem. V těchto zemích jsou církve oprávněné zřizovat právní subjekty, které souvisejí s jejím posláním, nebo jej doplňují. V České republice není toto dořešeno, a proto musíme trvat na tom, že rozhodnutí parlamentu je naprosto v rozporu s demokratickými principy.“ Novela zákona diskriminuje církve a náboženské společnosti, omezuje jejich dosavadní právo rozhodovat o interních záležitostech uvnitř církve a církevních společností, evidenci Charit a Diakonii a také zřizování dalších institucí, jako jsou školská a zdravotnická zařízení. „Je nemyslitelné, aby existence Charity byla takto závislá na poručnictví státu. Naši činnost rozvíjíme již od roku 1990, kdy došlo k založení Charity biskupskou konferencí. Na registraci Ministerstva kultury ČR jsme však museli čekat až do roku 1996, kdy byl vůbec rejstřík zřízen. To znamená, že bychom šest let nemohli poskytovat naše služby, které jsou nepochybně obecně prospěšnými aktivitami. Stát tak jde sám proti sobě a toto rozhodnutí poškodí nejenom ty, kterým pomáháme, ale také celou společnost,“ dodává O. Haičman.

Podobné stanovisko k novele zákona č. 3/2002 Sb. zaujal i Pavel Černý, předseda Ekumenické rady církví v ČR:

Dne 22.11.2005 Poslanecká sněmovna PČR přehlasovala veto Senátu a schválila novelu církevního zákona. Tato novela nikdy nebyla církvemi považována za krok kupředu. Naopak, přijatá novela umožňuje větší ingerenci státních úředníků do života církve. Je třeba se ptát, kdo tuto novelu připravoval? Je celkem jasné, že to je práce odboru církví MK, který si tak řeší problematiku svého dohledu nad církvemi. Ministr kultury V. Jandák naznačil, že se pokusí novelu odmítnout. Pokud se snažil, neuspěl. Církevní politiku dělá úřednický aparát, který se opět snaží církve spoutat a omezit např. tím, že vezme pevně do svých rukou otázky registrace církevních subjektů. Je zde patrná snaha, připomínající doby totality, znovu od církve odtrhnout diakonická zařízení a školy. Odbor církví MK si v poslední době často počínal, jako by novela již byla schválena. Výhradně hlasy ČSSD a KSČM se spojily dohromady, aby novelu prosadily. Není to pro nás příjemné pomyšlení. Dobře si pamatujeme politiky a úředníky, kteří v době totality chtěli církve nejen přidusit, ale dokonce likvidovat. Přijatá novela ukazuje, jak málo je v našem politickém spektru respektován Ústavní soud. Zákonodárci znovu protlačili parlamentem to, co bylo nezávislým soudem již jednou zrušeno. Kdo má zájem na tom, aby platilo něco, co Ústavní soud zrušil o označil jako protiprávní? Listina základních práv a svobod přiznává církvím právo zakládat instituce nezávislé na státu. Někteří zákonodárci dokázali zvednout ruku proti tomuto právu svobodné společnosti. Církve v České republice prožily těžší doby a překonaly větší překážky, než je jedna nešťastná novela. Ale ptáme se: Proč se opět muselo jednat o nás bez nás? Proč je přijata novela, se kterou církve nesouhlasí. Rádi bychom věřili, že se za tímto

postupem skrývá něco jiného, než co si myslíme. Zvolený postup části politického spektra nás o dobrých úmyslech nepřesvědčuje. Se vši pravděpodobností se Ústavní soud dostane opět na scénu.

Nazaretský projekt sjednocující křesťany, Židy a muslimy

Biskup latinského patriarchátu v Jeruzalémě představil multi-mediální středisko zasvěcené Marii z Nazareta. Projekt je koordinován asociací Marie z Nazareta, která vznikla ve Francii. Světící biskup Giacinto-Boulos Marcuzzo je delegátem konference biskupů Svaté země, jejichž cílem je podpora této iniciativy. Vysvětlil, že projekt je "malý zázrak jednoty a míru", neboť sjednotil poprvé církve katolickou, pravoslavnou a protestantské církve ve Svaté zemi. Biskup uvedl, že židovské autority podporují tento projekt a že má také podporu muslimských věřících, kteří uctívají nejsvětější Pannu Marii. "Když slyšíte hovor o Svaté zemi, slyšíte bohužel o konfliktech, válce, terorismu, násilí, smrti," řekl. Zde je projekt, který sjednocuje křesťany všech konfesí, včetně protestantů, a nakonec též muslimy a Židy. Podobných středisek je budováno na celém světě dvánáct. Biskup věří, že středisko bude velmi užitečné pro místní církve, která je "skutečně potřebuje", aby byla schopná realizovat "pastorační program pro svatá místa". Biskup Marcuzzo vysvětlil, že projekt potřebuje podporu křesťanů, aby byl konsolidován, a věří, že je to efektivní cesta k podpoře Svaté země.

Podle zpráv ČBK

Plnomocné odpustky 8. prosince

O slavnosti Neposkvrněného početí P. Marie, 8. prosince, na kterou letos připadá 40. výročí zakončení II. Vatikánského koncilu, bude možné získat plnomocné odpustky. Rozhodnutí Benedikta XVI. zveřejnila Apoštolská Penitencierie. 8. prosince 1965 papež Pavel VI. slavnostně uzavřel zasedání II. Vatikánského koncilu. Po čtyřiceti letech se Benedikt XVI. rozhodl zdůraznit význam koncilu. Jak je tradicí, Papež i letos oslaví Neposkvrněné početí P. Marie při odpolední modlitbě před Mariánským sloupem na Španělském náměstí. Dekretu Apoštolské Penitencierie o plnomocných odpustcích se zdůrazňuje také hluboká úcta papeže Montiniho k Matce Boží. Právě Pavel VI. vyhlásil P. Marii „Matkou církví“. Plnomocné odpustky lze získat za obvyklých podmínek: tedy svátost smíření, eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce. K nim se připojuje požadavek zúčastnit se pobožnosti k počtí P. Marie „s myslí zcela odloučenou od jakéhokoliv hříchu“ nebo modlitba před Mariánským obrazem určeným k veřejné účtě, s připojením modlitby Otče Náš, vyznání víry a mariánských invokací. Dekret upřesňuje, že ti, kdo nemohou splnit jmenované podmínky kvůli zdravotnímu stavu mohou získat plnomocné odpustky kdekoli právě přebývají, a to za podmínky odloučení duše od jakéhokoliv hříchu a s předsevzetím splnit jmenované podmínky, jakmile to bude možné. Také oni mají vnitřně podpořit úmysl Svatého otce, pomodlit se Otče náš, krédo a modlitbu k Neposkvrněné Panně. Plnomocné odpustky se vztahují pouze na den 8. prosince.

Rádío Vaticana

Svatoprokopské opatství v Lisle

Nový komplex klášterních budov opatství sv. Prokopa v Lisle

Pokračování ze str. 2

V březnu 1960 bylo otevřeno na Rockwell ulici v Chicagu Sředisko sjednocení, které začalo pracovat na sblížení s pravoslavnými křesťany. Ředitelem střediska byl Otec Demetrius Kovalčík, OSB a pomáhal mu řeholní bratr Jiří Popovič.

Mezi tím, co se rozvíjela činnost svatoprokopského opatství na poli sjednocení církve a východního obřadu, vyskytla se nová možnost misijní práce a to tentokrát v Číně. V roce 1936 na žádost J. Ex. Otce Josefa N. Taccon, biskupa v Kaifengu v Číně, pověřil Apoštolský stolec svatoprokopské opatství, aby založilo benediktinskou misijní stanici v Číně. V říjnu téhož roku odjeli lodí do Číny tři benediktini: Otec Kosmas Veselý, Otec Gerard Mach a Otec Richard Šonka. V Číně se k nim připojili čtyři benediktini z arcidiocesis sv. Vincence, aby společně vytvořili čínskou benediktinskou misii. V roce 1938 Otec Richard a Otec Kosmas vážně onemocněli a vrátili se nazpět domů. Otec Kosmas na cestě zemřel. Téhož roku do Číny přišel Otec Alfons Kepřta. Když se v roce 1949 zmocnili vlády v Číně komunisté, byli benediktini vypuzeni a usadili se v Chiayi na ostrově

Thajvan, kde v roce 1968 vybudovali převorství, kam byli posíláni další kněží a bratři obláti z Lisle. Prvním převorem se tam stal Otec František Clougherty a po něm nastoupil v roce 1978 Otec Alban Hřebíč.

V roce 1945 dostal opat Otec Prokop Neužil naléhavou prosbu z břevnovského opatství z Prahy: Opatství sv. Václava v pohraničním Broumově hrozí zánik. Tamější benediktini německého původu byli vypuzeni. Je nutné je nahradit. A svatoprokopské opatství ochotně poskytlo bratrskou pomoc. V říjnu 1946 Otcové Benediktini Jan Cherf, Václav Michalička, Alex Macháček a Roger Holup byli nadšeně přivítáni v Praze a brzy za nimi přijeli bratři obláti Benedikt Kohout, František Totka a Silvestr Dvořák. V Broumově byla otevřena škola pro chlapce a také malá farma. Bohužel jejich působení trvalo v Československu pouze 3 a půl roku, neboť komunistický režim ve Svatém týdnu velikonočním 1950 zavřel všechny mužské kláštery v Československu a americké benediktiny vyhnal ze země.

Opravdovým duchovním otcem třetího československého exilu v chicagské ob-

lasti byl nepochybně J. M. opat Ambrož Ondrák, jehož svatoprokopský klášter v Lisle byl pro nás exulanty zvláště v prvních letech exilu skutečnou americkou Sázavou. Pod patronací Otce opata byla vyhlášena celoexilová sbírka na vybudování sochy Panny Marie v Exilu. Socha byla vytesána z bílého kararského mramoru italských sochařem Alexandrem Monteleonem a posvěcena 12. prosince 1954 v Nepomucenu v zastoupení nemocného Svatého otce Pia XII. bývalým nunciem v Československu kardinálem Micarou. 22. května 1955 byla odhalena ve svatoprokopském opatství v Lisle Otcem opatem Ambrožem Ondrákem. Nejvzácnějším hostem této jedinečné slavnosti, již se účastnili zástupci všech komunisty porobených národů, byl exulant J. Em. Tomáš kardinál Tien arcibiskup a metropolita z Peking, primas Číny. Od té doby jsme se každoročně scházeli k „Májové u nohou Matky Boží v Exilu.“ Naši bratři a sestry z Kanady přijížděli sem v říjnu pod vedením Otce Josefa Šacha a pana Václava Vostřeze na prosebnou pouť za osvobození porobené vlasti. Všechny vzácné hosty, kteří zavítali do Chicaga z naší rodné země, jsme neopomenuli přivést k naší milované Matce Boží v Exilu. Nejvzácnější poutník stanul před paládiem třetího exilu dne 25. dubna 1966 J. Em. Josef kardinál Beran, nekrvavý mučedník a symbol pronásledované církve v Československu. Zde spolu s námi po pádu totality děkovali arcibiskup pražský, pozdější kardinál Miloslav Vlk a arcibiskup olomoucký František Vaňák za osvobození našeho národa z komunistického otroctví. Po slavném rozloučení 23. května 1993 byla socha Panny Marie v Exilu odeslána do Prahy, aby ze Strahovské stráně chránila matici Prahu a celý český národ.

Vedle opata Ondráka pro nás exulanty nacházel neobyčejné pochopení Otec Karel Kolek. Pomáhal nám, jak nejvíce mohl a to zvláště ve vyřizování sponsovství. V každoročních demonstračních „Pochodech porobených národů“ po hlavní chicagské třídě State Street naší orelské sku-

Benet Academy – střední škola

pině dodal neobyčejného lesku Otec Karel v uniformě plukovníka duchovní služby amerického vojenského námořnictva. Během II. světové války sloužil v Tichém oceánu a námořní poručík John Fitzgerald Kennedy, budoucí prezident USA patřil do jeho duchovní péče.

V padesátých a šedesátých letech minulého století se západní předměstí Chicaga začala hromadným exodem střední vrstvy z města rychle zalidňovat a slibně hospodářsky rozvíjet. Benediktini pochopili, že jejich školní systém bude nutno rozšířit a zkvalitnit. Toho úkolu se úspěšně ujal J.M. opat Daniel Kučera, zvolený jako 5. opat roku 1964. Svatoprokopská střední škola byla přemístěna do dřívějšího sirotčince, který byl uzavřen a byla přejmenována na Benet Academy. Oproti dřívějšíku, kdy byla přístupná jen pro chlapce, byla nyní otevřena i pro dívky. Vyučovali nejen benediktini, ale i sestra benediktinky z kláštera Nejsvětějšího Srdce a laičtí učitelé. Rovněž svatoprokopská kolej byla přejmenována na „Illinois Benedictine College“ a stala se rovněž koedukační. V roce 1971 opat Daniel Kučera rezignoval na funkci opata a stal se prezidentem koleje. Řízení koleje bylo svěřeno „Správní radě“ složené z benediktinů a laických osob. V roce 1976 byl opat Daniel Kučera zvolen předsedou Správní rady a Dr. Richard Becker se stal prvním laickým prezidentem koleje. V roce 1977 byl opat Daniel Kučera vysvěcen na pomocného biskupa diecéze Joliet, jež byla založena v roce

1949, a na jejímž území se opatství nachází. V roce 1980 byl Otec Daniel Kučera ustanoven sídelním biskupem v Salina, Kansas až do roku 1984, kdy byl povýšen na arcibiskupa Dubuque a primase státu Iowa. V té době zastával také odpovědnou funkci pokladníka biskupské konference USA.

8. prosince 1967 začala stavba nového kláštera a kostela na zalesněném kopci zvedajícím se naproti koleje a akademie. Stavbu vedl architekt Eduard Dart z Chicaga a byla dokončena 10. června 1970. Kněžský seminář, kde vystudovalo za jeho 52letého trvání přes 300 kněží, byl před započítím stavby kláštera uzavřen. Po dobudování nového opatství a kostela bylo možné věnovat všechnu pozornost koleji. Byly postaveny další ubytovny pro studenty, zřízena centra pro vědecké obory a rozšířen profesorský sbor, takže se kolej zařadila jako „Benedictine university“ mezi přední univerzity státu Illinois.

Za posledních 30 let se celý vzhled bývalého svatoprokopského komplexu v Lisle změnil ke nepoznání. Před rokem byla zbořena i původní historická budova, v níž byl klášter se seminářem a kolejí a ustoupila nové moderní stavbě. Jen klášterní hřbitov zůstal nedotčen. U jeho impozantního kamenného kříže očekává slavné vzkříšení šest opatů (všichni českého původu) a k nim se řadí hroby kněží a řeholních bratrů. Zde se schází naše Česká Misie v srpnu, kolem slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, k výroční pouti a slavení eucharistie. Přenosný oltář bývá hned vedle hrobů Otce Vojtěcha Víta a Otce

Maura Poučka, kteří patřili do benediktinského arcipostvství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze – Břevnově, a kteří byli našimi duchovními otci téměř 40 roků. Ze hřbitova odcházíme potom v procesi za zpěvu cyrilometodějské písně k nedaleké kapličky Panny Marie, která byla zřízena u příležitosti jubilejních oslav 1.100. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu (863 – 1963). Zde zpívanou Loretánskou litanii a zasněnou modlitbou k Matce Boží naši pout' uzavíráme. Mši svatou již tradičně celebrují Otec Dušan Hladík a Otec Odilo Crkva, OSB, který také organizačně celou slavnost zajišťuje a samozřejmě se celé slavnosti také účastní řádoví bratři českého původu. Otec Odilo také poskytuje duchovní službu našim krajanům žijícím v okolí kláštera a pravidelně každou první neděli v měsíci ve 3 hodiny odpoledne slouží v klášterní kapli Panny Marie pro veřejnost českou mši svatou. Rád také příležitostně vypomáhá a několikrát v průběhu roku zpovídá v naší komunitě u Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Socha sv. Prokopa před opatstvím

Nové návštěvníky překvapí neobvyklá socha sv. Prokopa, střežící vchod do nového svatoprokopského opatství. Je zhotovena z bronzových pásů a výraz sv. Prokopa je zřetelnější více z profilu než zepředu. Tradiční pluh, jímž se snaží prorazit tvrdou českou zem, tažený dle legendy zkroceným ďáblem, nám potvrzuje, koho socha představuje.

Ty svatý mnichu ze Sázavy,
zkroť svět náš tolik dravý –
zkypři nám srdce kamenná,
ukaž, co láska znamená...

Připravil Karel Chrobák

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2006

Merry Christmas

and happy New Year 2006 from

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road, Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Mary Ann Mahoney, president

Elsie T. Malec, secretary -treasurer

Chicago Representatives

Loretta Moravec

1-708-484-3162

Dolores Jacklin

1-630-968-1292

We wish a very Blessed Christmas and

Happy New Year to all our friends

Všem našim přátelům přejeme

milostiplné svátky Kristova narození

a šťastný nový rok 2006

H. Marik Sons Funeral Home

Barbara Marik Baken

6507 W. Cermak Rd., Berwyn, IL 60402

Phone: (708) 484 - 6310

*Veselé Vánoce a
mnoho štěstí a
zdraví v novém
roce 2006
všem přátelům
přeje*

rodina Boleslavova

*Rudolf a Anděla,
synové Rudolf a George,
snacha Sharon
a vnuci Garrett a Brent*

**Veselé Vánoce
a mnoho úspěchů
v novém roce 2006**

Robert Ulach

Právní služby pro krajany

6904 W. Cermak Road

Berwyn, IL 60402

Tel. (708) 795 - 4400

ČESKÉ VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

V kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru
2414 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804

Sobota 24.prosince 2005 - Štědrý večer

SLAVNÁ PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

v 10.00 hod.večer

české koledy se budou hrát a zpívat již od 9.00 hod. večer

Neděle 25.prosince 2005 - Hod Boží vánoční

Mše svatá v 10.30 hod. dopoledne a v 6.30 hod. večer

v kapli Misijního domu

2340 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804

Pondělí 26.prosince 2005 - Svátek svatého Štěpána

Mše svatá v 10.30 hod. dopoledne

v kapli Misijního domu

Sobota 31.prosince 2005 - sv. Silvestra

Mše svatá v 6.30 hod. večer

v kostele Panny Marie Svatohorské

NOČNÍ ADORACE

od 11.00 do 12.00 hod.večer

v kapli Misijního domu

Neděle 1.ledna 2006 - Nový rok

Mše svatá ke cti Panny Marie s prosbami o Boží ochranu

v novém roce v 10.30 hod. dopoledne

v kapli Misijního domu

Příležitost ke svaté zpovědi vždy hodinu před mší svatou, během bohoslužeb se zpovídat nebude.

K svatému přijímání může přistoupit jen ten, kdo se očistil od hříchů.

Bližší informace podá: Česká duchovní správa - Rev. Dušan Hladík

Telefon: (708) 656 - 7472 Mobil: (708) 533 - 1050

*Ježíšku náš drahý,
nezapomeň,
že jsi Jezulátko z Prahy,
nezapomeň,
že jsme dítky Tvoji Matky,
necht' nás rozehřeje
úsměv její sladký!*

**Všem lidem dobré vůle
Boží požehnání**

vyprošuje

Karel J. Chrobák s dětmi a vnoučaty

**Požehnané svátky vánoční
a hodně zdraví v novém roce
všem přátelům a známým přeji**

***Tomečkovi
Rasochovi
a Milka Sovová***

**Radostné svátky vánoční
a požehnaný nový rok 2006
svým přátelům a známým přeji**

Edvard a Alice Vedralovi

***Radostné Vánoce a všechno nejlepší
a mnoho zdraví v roce 2006***

**všem přátelům a známým přeje
a ochranu Matky Boží vyprošuje**

Karel Švec

Svec & Sons Funeral Home

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Rodinný závod sloužící krajanům v zármutku
už celých 91 let od roku 1915

*Rodinnou a osobní radost o Vánocích z narození
našeho Vykupitele - Ježíše Krista v Betlémě a hojnost
zdraví a Božího požehnání v celém roce 2006 Vám přeji*

*James - Václav Švec
s maminkou Aničkou*

Private Parking

(708) 484-2050

(773) 242-2027

Šťastné a požehnané vánoční svátky a úspěšný nový rok 2006

přeje svým posluchačům československého
rádiového vysílání v Chicagu a okolí

JERRY JIRÁK

Československé rádio vysílá na stanici
WCEV 1450 AM

každou neděli od 9 hodin do 10 hodin ráno.

Poslechněte si hezkou hudbu
a zprávy z naší české komunity.

Christmas Greetings from Czech Voice of Cleveland *Veselé Vánoce*

a požehnaný nový rok 2006

České rádiové vysílání pro oblast
Clevelandu na stanici

WERE 1300 AM

v sobotu 2.00 – 3.00 PM a v neděli 1.00 – 3.00 PM

Joe Kocáb

4501 Cullen Dr., Cleveland, OH, 44105
Tel. (216) 883 - 4760

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2006

přeje všem přátelům

SPARTA A. B. A

Veselé Vánoce a požehnaný rok 2006

GEORGE PODZAMSKÝ, M.D.

**INTERNAL MEDICINE
2135 S. MAPLE AVE.
BERWYN, IL 60402**

Telephone: (708) 749 – 4141

Domů: (708) 749 – 9941

Pager: (708) 324 – 0259

Jsem v ordinaci denně mimo středy
od 12 do 7 P.M., v sobotu od 12 do 4 P.M.
V případě potřeby jsem dosažitelný kdykoli.

Příjemné prožití svátků vánočních a
šťastný nový rok 2006 plný radosti
a spokojenosti Vám přeje

redakce Hlasatele

POLITICKÝ MĚSÍČNÍK

HLASATEL

Nejstarší česky psané noviny publikované v Americe,
mající své čtenáře po celých USA i jinde.
Servis nezávislých komentářů, zpravodajství
a informací z ČR a z krajanského života.

Pište si o ukázkové číslo zdarma na adresu:

**HLASATEL, 2820 63rd Street
Woodridge, Illinois 60517**

VÁNOČNÍ ČESKÁ MŠE SVATÁ VE WASHINGTONU

V neděli 15.ledna 2006 v poledne

budeme mít v naší národní kapli
českou mši svatou slouženou
dp. Antonínem Kocurkem z New Yorku.

Prosíme naše krajany, aby se v hojném počtu
zúčastnili této mše svaté,
konané v naší České duchovní tradici.

Za výbor České národní kaple

Vás všechny upřímně zvou

Col.Al. Brož (USAF Ret.) - Tel. (703) 698-5318

Dr.George J. Švejda, Ph.D. - Tel. (301) 421-9417

HLASY NÁRODA

*Máte již zapláceno předplatné
na rok 2006?*

**Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou
je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí**

USA na rok – osobní odběr: 30.00 USD

USA na rok – poštou 1.třída: 40.00 USD

Kanada na rok letecky: 40.00 USD

(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)

Ostatní cizina na rok letecky: 55.00 USD

Naše adresa:

**Hlasy národa,
P.O. Box 508 576,
Cicero, IL 60804**

Tel.:(708) 656 -7472 Mobil: (708) 533-1050

Doporučte Hlasy národa svým známým!

Vděčná vzpomínka

7.prosince 2004 si připomínáme páté výročí
úmrtí našeho milého duchovního Otce

Rev. Maura Ladislava Poučka OSB

Narodil se 21.listopadu 1920 ve Velké Lečici u Příbrami v Čechách.

Vstoupil do benediktinského řádu, kde v arcidiocésii sv. Vojtěcha
a sv. Markéty v Praze - Břevnově 30.srpna 1941 složil řeholní sliby.

Teologii studoval na Karlově Universitě v Praze a od roku 1946
v Belgii, kde byl 1.srpna 1948 vysvěcen na kněze.

9 roků působil jako misionář a učitel katolických škol
v Belgickém Kongu v Africe.

Od roku 1965 působil v Chicagu v USA, kde se zapojil nejprve
do práce benediktinů v Lisle, posléze pracoval především
pro naše krajany ve farnosti sv.Prokopa v Chicagu
a nakonec ve farnosti Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Ve svém kněžském poslání byl vyhledáván jako výborný zpovědník.

Spolu s Otcem Vojtěchem Vítem OSB se významnou měrou podílel
na vydávání krajanských novin Hlas národa jako redaktor a korektor.

Na věčnost byl Pánem života a smrti povolán po těžké nemoci 7.prosince 2000.

*Vzpomínkovou mši svatou budeme za něho obětovat u Panny
Marie Svatohorské v Ciceru v sobotu 10.prosince 2005 v 6.30 večer.*

Děkujeme všem, kdo si na něho v modlitbě vzpomenou s námi.

*Rev. Dušan Hladík
a přátelé z České Misie v Chicagu*

MidAmerica Bank Community Banking™

Pomozte získávat peníze pro Českou Misii.
Nic Vás to nebude stát.

MidAmerica Bank

Nabízí České Misii dotace za Vaše finanční operace.
Stačí nahlásit naše číslo **TIN # 6089**

Když si otevřete u **MidAmerica Bank** konto,
vyplatí nám za to banka prémii:

- Checking = \$25
- Money Market Account = \$15
- Savings Account = \$10
- CD with a term of 12 months or greater = \$10

Navíc **MidAmerica Bank** vyplatí České Misii bonus:

2% hodnoty Vašich ročních úroků z Vašich vkladů.

Vy o nic nepřijdete, Misie získá peníze.

Na tento program můžete napojit již svá
existující konta u **MidAmerica Bank**.

Volejte číslo 630-305-8399 pro "linkup" Vašeho konta
ve prospěch České Misie.

MidAmerica Bank je náš

dlouholetý spolehlivý peněžní ústav.

Věříme, že se zapojíte i Vy do vzájemné spolupráce.

Děkujeme Vám.

Milostné Pražské Jezulátko,
sošky Panny Marie, růžence a řadu
dalších náboženských předmětů
originální ruční výroby

Vám nabízí prodejna
českých devocionálií v Praze

Maria Fiori

Kompletní nabídka na www.volny.cz/maria.fiori

Kontakt: e-mail: maria.fiori@volny.cz

tel.-fax : +420 224 933 220 tel: +420 737 915 894

Kontakt i objednávky ráda zprostředkuje též Česká Misie

P.O. Box 508 576, Cicero, IL 60804, Tel: 708 - 656 7472

REMONT EP INC.

Evžen Peroutka

Zavedená česká stavební firma,

nabízí veškeré práce
remodelingu

v tomto sortimentu:

Framing, drywall, plumbing,
painting, obklady, dlažba

Remodeling:

koupelny, kuchyně,
byty, basementy.

Kontakt: Evžen Peroutka

Tel: 773 – 802 3280

POČÍTAČOVÉ SLUŽBY POTŘEBUJETE

zrychlit nebo rozšířit svůj počítač?
zbavit se internetových reklam a virů?
připojit další počítač k Internetu?
převést video z kamery na DVD?
Nebo jen něco opravit...?

Volejte Marka:

773 - 501 2001

pcmark773@comcast.net

Zvláštní poděkování

Překrásnou sošku
Milostného Pražského Jezulátka
věnovali pro novou kapli domu
České Misie v Chicagu

manželé Froňkovi z Prahy

ze společnosti

Maria Fiori

Za tento šlechetný dar Vám
srdečně jménem našich krajanů
zde v Chicagu děkujeme a
vzdáváme upřímně Pán Bůh zaplat'.

Soška, která je přesnou kopií původního
Pražského Jezulátka bude posvěcena o
Vánocích při naší české půlnoční mši svaté a
potom bude trvale umístěna po pravé straně
svatostánku na čelní stěně nové kaple.

Také srdečně děkujeme paní Marušce
Šmelhaus, která za nemalých osobních
obětí křehkou sošku dovezla z Prahy.

*Kéž je všem našim dobrodincům
sám Pán nejlepším odplatitelem.*

S modlitbou a požehnáním
Fr. Dušan Hladík

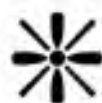
Jak má vypadat moderní světec

1. Je to člověk rozhodně sympatický a impo-
nující.
2. Koná svědomitě, bez odkladu a s úsmě-
vem především povinnosti svého stavu. Je
svědomitý i ve věcech nepatrných.
3. Svůj obor ovládá a snaží se ovládat na
100 procent.
4. Neskrývá se se svým přesvědčením, na-
opak je hrdý, že je katolíkem a jde zcela svo-
bodně a samozřejmě za svým cílem.
5. Žije stále v přítomnosti Boží čili často si ji
uvědomuje.
6. Je to člověk, který nikomu nevnučuje svo-
je přesvědčení, ale působí příkladem na druhé.
7. Náboženské povinnosti koná naprosto
samozřejmě, ze svého vnitřního přesvědče-
ní, ne ze zvyku.
8. Nemluví příliš o Bohu, ale tím více s
Bohem.
9. Modlí se i když do toho nemá chuť. Ví, že
je to záslušnější, než když při tom cítí kdo-
vjaké štěsti.
10. Učí se správně modlit růženec, protože
stále hlouběji chápe souvislost jeho tajem-
ství s tajemstvím svého i lidského života
vůbec.
11. Osvojuje si prakticky den ze dne pravi-
dlo modlit se vždy tak, jakoby vše záviselo
od naší modlitby a přičiňovat se tak, jako by
vše záviselo jen od našeho přičinění.
12. Pravidelně část svého času věnuje ná-
boženskému vzdělání.
13. Účastní se pokud možno denně oběti
mše svaté a přijímá Nejsvětější Svátost ol-
tářní. Tato účast je zdrojem a středem veš-
keré zbožnosti.
14. V kostele nekrouť očima po obrazech
svatých, nedělá svaté obličej, nespíná ná-
padně ruce, nekloní se až k zemi a nenaklání
hlavu příliš stranou.
15. Nesnese brání jména Božího nadarmo.
Nemůže-li tomu zabránit, alespoň v duchu
odprosí Pána: Odpusť Pane... Můj Ježíši, mi-
losrdenství... Budiž jméno Páně pochváleno...
16. Vyznačuje se jednoduchostí v poměru k
Bohu, ale také jednoduchostí mluvení, oblé-
kání a vůbec v celém způsobu života.
17. Žije všedním životem, ale má nevšední
lásku.
18. Nevyhledává nic mimořádného, ale dělá
vše mimořádně dobře.
19. Vyznačuje se hrdinstvím a věrností v
malém. Je však schopen jakékoliv oběti
(ztráta majetku, zaměstnání, dokonce i živo-
ta), jde-li o zásadní věc svědomí.

20. Je přesvědčen o každé události, že ji po-
silá nebo dopouští Bůh, a to z velké lásky.
Proto se ptá: Co mi tím chce Bůh říci?
21. Nelpí na žádné pozemské věci (když mu
např. vítr shodí klobouk do vody, nedělá z
toho tragedii).
22. Netváří se nikdy smutně, je za všech
okolností klidný, spokojený, ba i veselý a
bezstarostný. Dovede vždy udržet rovnová-
hu, protože ví, že jen křesťanský život může
být opravdu šťastný.
23. Neztrácí hlavu, když ho potká neštěstí,
neskáče do vody, nepodřezává si žíly. Vy-
chová se postupně k tomu, že i bolest při-
jímá klidně, protože ví, že tato bolest je
důkazem lásky Boží, že totiž Bůh chce z
něho mít osobnosti a ne jen obyčejného člo-
věka. Bolesti se totiž vychovávají velcí lidé.
24. Co nejprůběžněji kritizuje sebe, co nejmí-
něji druhé.
25. Snaží se poznat sám sebe, uznává své
dobré vlastnosti, uzná vždy svou chybu a
snaží se ji napravit.
26. Nic si nedělá z nějakého klopýtnutí,
protože si uvědomuje, že je jen člověk a
hbitě povstane. Svatost záleží ve stálém
začínání.
27. Není povídavý. Povídavost je známkou
omezenosti ducha. Nemístně však nemlčí,
jde-li o hřích apod., protože ví, že kdo mlčí,
o tom se soudí, že souhlasí. Mluví-li, mluví
o něčem a ne o ničem. Mluví vždy pravdu,
dodržuje slovo, neslibuje něco o čem ví, že
by nemohl splnit. Neužívá hrubých slov.
28. Snese jakoukoli urážku a dokonce na ni
dovede hned odpovědět s úsměvem a hned
odpustit. Není však buchtou, aby si nechal
všechno líbit. I Kristus se ohradil: Proč mne
biješ?
29. Dovede se ovládnout, ovládá zrak, chuť i
fantazii, touhu po pohodlí, zvědavost, hněv,
nedočkavost, povídavost, mlsnost, citlivost a
podobné.
30. Poslouchá nadřízené, nepříkazují-li
ovšem něco, co je proti svědomí. Nedělá
rozdíl mezi lidmi. Jedná se stejnou úctou s
dělníkem jako s ředitelem, v každém vidí
nesmrtelnou duši a ne zaměstnání a titul.
31. Zásadně neohrmuje nos ani nad nejubo-
žejším člověkem.
32. Jedná vždy čestně, nikdy nepodlézá.
33. Využívá dobře svých schopností a vlo-
h daných mu Bohem.
34. Mluví co nejméně o sobě a svých vě-
cech.

35. Není upejpavý ani zakřiknutý. Nesměje
se vulgárním vtipům.
36. Není náladový ani ukvapený, ani váha-
vý, ale rozhodný. Není protivný, ani obtížný.
Vycítí v každé situaci, jak se má chovat.
37. Nikdy se nehádá o nějakou hloupost. i
když ví, že má pravdu on.
38. Všeho si všímá, ale není zvědavý, o vše
má zájem.
39. Když dosáhl titulu či pěkného postavení,
dovede se sám obsloužit a uklidit.
40. Je to člověk, který se snaží být ve všem
přesný (vstávání, jídlo, počátek i konec prá-
ce a zábavy).
41. Má pořádek ve všech věcech osobní po-
třeby a rovněž ve věcech finančních.
42. Nesnáší špinavý límeček u košile, utrže-
ný knoflík, díru v ponožce, nečisté boty,
mastné nebo neupravené vlasy, špinu za
nehty. Denně se pořádně myje.
43. Pečuje rozumně o své zdraví. Podie
možnosti také provozuje sport.
44. Chodí na výlety, když má volno a mož-
nost, popřípadě peníze. Má rád přírodu.
Uvědomuje si, že byla
stvořena Bohem nám k užítku a pro radost.
45. Především dbá o čistotu srdce, dává
pozor na špatnou četbu a závadné filmy.
46. Rozpozná okurky od cibule, ví kdo je au-
torem Prodané nevěsty, kdo napsal Babičku,
čili není zanedbaný.
47. Nemá nikdy z ničeho strach. Nebojí se
studené vody, bouřky, deště, slunce, nebojí
se jít večer na půdu nebo kolem hřbitova, ale
hlavně se nebojí zpovědníka.
48. Používá moderních vymožeností, vždyť
všechno může sloužit k dobrému. Jak je
sympatické, čteme-li, že misionář používá
letadlo nebo že řeholnice je pilotkou.
49. Není změkčilý, nebeduje, když mu ně-
kdo šlápne na nohu nebo když nedostane lí-
stek do divadla.
50. Nevšímá si toho, co si o něm druzí poví-
dají, a je mu celkem jedno, co si o něm my-
slí, nevyčítá-li mu nic svědomí. Upozorní-li
ho někdo na chybu, poděkuje mu a snaží se
ji napravit.
51. Snaží se plnit rozumné a uskutečnitelné
přání druhých. Vůbec se snaží dělat každé-
mu radost.

Salesiánský magazín 3/2005

Čeští a moravští biskupové v Římě v rámci návštěvy Ad limina apostolorum

Návštěva "Ad limina apostolorum" (k prahům apoštolů) proběhla od 14. do 19. listopadu 2005. Během ní se čeští a moravští biskupové, v čele s předsedou České biskupské konference olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem, setkali s papežem Benediktem XVI. a navštívili příslušné vatikánské úřady a instituce. Církevní právo stanoví, že návštěva se koná jednou za pět let a předchází jí zpráva, která pojednává o stavu svěřené diecéze, a která je na příslušné úřady zaslána půl roku před plánovanou návštěvou. Zpráva je prostředkem, který usnadňuje společenství mezi partikulárními církvemi a papežem.

Pozdrav arcibiskupa Graubnera při audienci v rámci Ad limina

Svatý otče,

stojím před Vámi a upřímně Vás zdravím jménem 17 biskupů z Čech a Moravy z 8 diecézí latinského ritu a exarchátu Řeckokatolické církve.

Připutovali jsme k hrobům apoštolů a k osobnímu setkání s Vámi, abychom zde oživilí svou víru a upevnili naše spojení s Vámi - Petrem našich časů - i s celou katolickou církví. V duchu jsou zde s námi i naši věřící, z nichž někteří nás doprovodili do Říma a mnozí nás žádali, abychom Vás pozdravili i jejich jménem. Mnoho je těch, kteří naše setkání provázejí modlitbou a zvláště nemocní i svými obětmi.

Děkujeme Vám za milé otcovské i bratrské přijetí, v němž prožíváme setkání s apoštolem Petrem, jemuž Ježíš

svěřil klíče od nebeského království a ustanovil jej správcem domu církve.

V naší zemi stále ještě neseme důsledky komunistického útlaču a systematické ateizace. Mnozí lidé Krista neznají a o církvi mají špatnou představu. Ani 16 let po pádu totality a třech krásných návštěvách Vašeho předchůdce, se ještě nepodařilo plně normalizovat vztah českého státu a církve. Mnohé občany zaujal styl života hledající příjemnost bez závazků a morálních mezí, takže je ohrožena rodina i budoucnost národa.

Tím více si vážíme uvědomělých křesťanů, kteří budují zdravé rodiny, vychovávají děti a předávají víru dalším generacím. Velkým povzbuzením jsou pro nás mnohé skupiny mladých křesťanů, z nichž se tři a půl tisíce letos vrátilo ze setkání s Vámi v Kolíně nad Rýnem s velkým nadšením a odhodláním podílet se na budování živé církve. Naši naděje jsou i mnozí, kteří zatím s církví nežijí, ale hledají smysl a jistoty života a jsou otevření duchovním hodnotám.

V letošním roce jsme zakončili Plenární sněm katolické církve v České republice, kde jsme společně hledali co Duch říká našim církevním obcím v dnešní situaci a věříme, že náš sněm přinese požehnání. V několika diecézích se věnujeme obnově farností. K našim prioritám patří péče o rodinu, výchova mládeže, kněžská i řeholní povolání a formace laických spolupracovníků. Rádi přijímáme spolupráci církevních hnutí, sdružení a nových komunit. Zdravý projev života církve vidíme v řadě nových kostelů, které se postavily v minulých letech a budování církevních škol, teologických fakult i ve velkém rozvoji Charity.

Velký úkol vidíme v naší sebevýchově k odpovědnosti za společnost, v níž žijeme a v uskutečňování Ježíšova příkazu být světlem a solí světa. Řečeno Vašimi slovy: musíme znovu rozvinout fantazii, aby evangelium zůstalo veřejnou silou, aby formovalo lid a pronikalo jím účinně jako kvas (Bůh a svět, str. 302).

Svatý otče, pozorně nasloucháme Vaším slovům, ujišťujeme Vás svou oddaností a aktivní spoluprací. Prosíme o Vaše požehnání pro nás i celý český národ.

Proslov papeže Benedikta XVI. k českým a moravským biskupům

Pane kardinále, ctihodní bratři!

Jedna z neintenzivnějších chvil církevního společenství a bratrského sdílení biskupské služby je návštěva "Ad limina apostolorum". Při této příležitosti se může každý zastavit před Pánem, aby se spolu s ostatními spolubratry zamyslel nad svým společenstvím v perspektivě vnitřního vztahu, který spojuje místní církev s všeobecnou církví. Spolu s Petrovým nástupcem chcete vydat svědectví naprosté věrnosti Kristu a velkomyslné ochoty vůči věřícím stáde, které vám bylo svěřeno. Buďte vítáni, milování, v tomto římském sídle, které je také v duchovním smyslu opěrným bodem pro katolíky ze všech končin světa.

V setkáních s každým z vás jsem měl příležitost poznat velmi živou církev, která cítí své povolání být kvasem sekularizované společnosti, jež se ale zároveň a často s nostalgií zajímá o osvobozující, i když náročné poselství evangelia. Zdůrazňovali jste rostoucí počet svých spoluobčanů, kteří o sobě prohlašují, že nepatří do žádné církve. Zároveň ale zaznamenáváte zájem občanské společnosti o činnost katolické církve a její programy. Myslím, že hmotná a kulturní zpusťování dřívějšího režimu zanechala ve vašich spoluobčanech, kteří nyní nabyli plnou svobodu, tísnivý pocit, že musí dohonit ztracený čas, a tak se vrhají dopředu, a nevěnují dostatečnou po-

zornost důležitosti duchovních hodnot, jež jsou páteří, a které dodávají soudržnost občanským i hmotným vymoženostem. Právě tady se otevírá rozsáhlé pole pro poslání křesťanského společenství. Jako malé hořčičné zrnko, když jednou vzejde, se stává velkým keřem poskytujícím útočiště nebeskému ptactvu, tak i vaše církve mohou poskytovat vlivné přijetí těm, kteří hledají platné důvody pro svůj život a pro svá existenciální rozhodnutí. Vaše společenství, velmi jednotná a horlivá, ale i vnímavá pro témata milosrdné lásky, poskytují již nyní solidní svědectví, které přitahuje nemálo osob i ze světa kultury. Je to znamení naděje pro formaci zralých laiků, kteří na sebe dokážou vzít svoji odpovědnost v církvi.

Vím, drazí bratři, že se snažíte doprovázet s otcovskou láskou své kněze i komunity zasvěcených osob. Jsou to dary, které Kristus, Dobrý Pastýř, poskytuje skrze vaši službu českému národu. Ličili jste mi s pochopením situaci kléru a řeholníků a představovali jste mi je jako aktivní, pracovitě a ukázněné osoby žijící v jednotě. S vámi vyjadřuji hlubokou vděčnost Pánu za tuto skutečnost pro církev tak významnou. Tento obraz, který skýtá důvody k útěše, však nesmí dát zapomenout na jiné aspekty, které vzbuzují pochopitelné starosti. Především nedostatek kněží: je to údaj, který vás právem vede k tomu, abyste věnovali zvláštní péči pastorační duchovních povolání. Také z tohoto hlediska nasazení pro výchovu solidních křesťanských rodin se ukazuje zvláště důležité pro život církve, protože na rodině závisí možnost spoléhat na nové, zdravé a velkomyslné generace, jakož i ukazovat jim krásu života zcela zasvěceného Kristu a bratřím. Plným právem jste tedy stanovili za přednostní bod svého úsilí péči o rodiny jak ty, které se teprve utvářejí, tak ty, které již vytvořené možná prodělávají těžkosti. Rodina, jež je na přirozené úrovni buňkou společnosti, na nadpřirozené je základní školou křesťanské výchovy. Právem ji 2. vatikánský koncil prezentoval jako "domácí církev" a poznamenal, že v ní "mají být rodiče slovem i příkladem, prvními hlasateli víry pro své děti a v každém z nich mají podporovat jeho vlastní povolání,

zvláště pozorně však duchovní povolání" (Lumen gentium, 11).

V souvislosti s tímto bodem programu vašeho pastorálního nasazení jste zaměřovali svou pozornost na "rozšířenou rodinu", již je farnost, neboť jste si vědomi, že v tomto prostředí věřící zakouší církev jako mystické Tělo Krista a učí se žít společenský rozměr víry. Z tohoto hlediska je velmi důležité zapojení laiků do farní činnosti a jejich uvedení do zdravého a bohatého liturgického života. Křesťanské společenství je skutečností osob se svými pravidly, živým tělem, které v Ježíši působí ve světě, aby vydávalo svědectví o síle evangelia. Jde tedy o společenství bratří a sester, kteří nemají za cíl moc nebo sobecké zájmy, nýbrž žijí v radosti lásky Boha, jenž je Láská sama.

V tomto kontextu by pro stát nemělo být obtížné uznat v církvi druhou stranu, která nijak nepoškozuje jeho funkce ve službě občanů. Církev totiž rozvíjí svou činnost v náboženské oblasti, aby umožňovala věřícím vyjadřovat svou víru, aniž by zasahovala do kompetence občanských autorit. Svým apoštolským úsilím a pak svým příspěvkem v oblasti charity, zdravotnictví a školství podporuje pokrok společnosti v atmosféře velké náboženské svobody. Jak je známo, církev nevyhledává výsady, nýbrž chce pouze vykonávat své poslání. Je-li jí přiznáno toto právo, má z toho ve skutečnosti prospěch celá společnost.

Ctihodní bratři, to jsou některé reflexe, o něž jsem se chtěl s vámi podělit při tomto prvním setkání. Jsem vám duchovně blízko při výkonu vaší pastorální služby a zvláště vás vybízím, abyste s důvěrou pokračovali v ekumenickém dialogu. Vím, že je intenzivní, jako je také intenzivní dialog se všemi spoluobčany na poli kultury o základních hodnotách, jimiž se řídí každé občanské soužití.

Kéž Pán, na přímlovu své Neposkvřené Matky, podporuje svou milostí vaše pastorální úsilí. Já je doprovázím svým srdečným apoštolským požehnáním, které uděluji vám, vašim kněžím, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům, kteří patří do stáde, jež vám svěřila Boží Prozřetelnost.

Ve Vatikánu, 18.11.2005

Vánoční čtení

Tatínek na Vánoce

„Dejte pozor, ať je hned nezmačkáte,“ připomínala Gabriela, učitelka náboženství, když dětem rozdávala obálky. V každé obálce byl lístek se zlatou hvězdičkou v pravém horním rohu a obrázkem Ježíška v jesličkách v levém dolním. Filip si váhavě vzal tu svou. Tentokrát se mu psát Ježíškovi o dárky k Vánocům ani trochu nechtělo.

„Pište hezky... A hlavně napište to, co byste si opravdu upřímně přáli. Až budete hotoví, papír přeložte napůl, vložte do obálky a tu důkladně zalepte. Je vám to všem jasné?“ ptala se Gabriela. „Zalepené obálky položte tady do košíku, společně ho odneseme k jesličkám ve škole. Rozumíte tomu, co budeme dělat?“

Děti se začaly překřikovat.

„Já si napíšu o kolečkové brusle,“ hlásila Radka. „To já chci předplatit satelitní televizi,“ opáčil Michal, který měl otce technika.

„Zato já si ze všeho nejvíc přeju fotbalový dres,“ nezůstal pozadu Marek.

„A co ty, Filip?“ zeptala se Gabriela a jemně mu přejela rukou po vlasech.

„Já si to ještě rozmyslím,“ odpověděl tiše chlapec.

Pevně tiskl rty, jako by mu bylo do pláče. Sklonil se nad lístek a velkými dětskými písmeny napsal jednu větu. Jedinou a krátkou, ale přímo od srdce. Podepsal se: „Tvůj kamarád Filip.“ Pečlivě papír složil, až mu samým úsilím vykukovala špička jazyka.

Gabriela mu stála za zády, takže mu mohla nahlédnout přes rameno. Zakašlala, aby zamaskovala, že se jí začaly lesknout oči. Tušila, jaké trápení Filip před ostatními skrývá a proč zesmutní, když se blíží čas odchodu domů. Filip ztratil tatínka. Jeho otec odešel a Filipa to moc bolelo - jako rána, která se ne a ne zahojit. V dopise pro Ježíška prosil: „Milý Ježíšku, k Vánocům mi prosím pošli hodného tatínka. Děkuju. Tvůj kamarád Filip.“

„To bude mít Ježíšek opravdu těžký úkol,“ pomyslela si Gabriela.

Dopisy byly posbírány za protestů dětí, které stačily vymyslet asi jen deset dáreků. Než je Gabriela položila k jesličkám, vytáhla Filipovu obálku a postavila ji navrch. „Začni, prosím tě, tímhle přáním,“ zašeptala směrem k sádrovému Ježíškovi, který ležel s rozpraženými ručičkami na umělé slámě v jesličkách z umělé hmoty.

Konečně tu byly Vánoce. Po Štědrém večeru se Filip vzbudil brzy ráno, nemohl dospal. Už když se v polospánku vrtěl na posteli, slyšel, jak mu peřina šustí o papír z balíčků, které našel včera pod stromečkem. Ještě chvíličky vydržel se zavřenýma očima a v duchu znovu vychutnával radost, kterou prožíval včera večer při jejich rozbalování.

Pak vstal a znovu probíral dárky jeden po druhém. Říkal si, který by asi mohl být od dědečka s babičkou, který od maminky. Lyžařská kombinéza byla určitě od strýčka Ludvíka. „Jsem tady ještě já.“

Kde se tu vzal ten hluboký, klidný hlas? Vedle Filipovy postele stál nějaký muž. Měl tmavé kudrnaté vlasy, hustý plnovous, opálený obličej a mile se usmíval. Pohled měl příjemný. Oblečený

byl ve světle modré mikině a tmavě modrých kalhotách. Filipa ze všeho nejvíc překvapilo, že se vůbec nebál. Nebyl sice žádný strašpytel, ale za normálních okolností by v něm náhlé objevení cizího člověka v pokoji vyvolalo upřímné zděšení. Jenomže ten muž na něj působil takovým uklidňujícím dojmem... jako by ho znal odjakživa.

V té chvíli vešla do pokoje maminka: „Veselé Vánoce, zlato!“ Objala ho. „Líbí se ti dárky?“ Filip se k ní přitulil: „To víš, že ano. Děkuju.“

„Je ještě brzy. Připravím ti zatím něco dobrého k snídani. Ale teď se ještě klidně zachumlej zpátky do peřin.“ Maminka ho pohládila po vlasech a odešla.

„Ale... ona vás neviděla!“ otočil se Filip zmateně k tajemnému muži.

„Ne. Já jsem dárek pro tebe, ne pro ni,“ usmál se muž.

A tak začal den, na který Filip do konce života nezapomene. V rekordním čase vyletěl z postele a umyl se. Muž si mezitím se zájmem prohlížel jeho školní sešity.

„Výborně,“ prohlásil nakonec, poslední dobou jsi se hodně zlepšil.“

Filip hrdě přikývl. „Jenom mi ještě trochu nejde pravopis,“ dodal poctivě.

„Ale ty se to určitě naučíš,“ odpověděl muž a položil mu ruku na rameno. To byl pro Filipa krásný pocit.

„Ty máš nějaké děti?“ zeptal se váhavě. „Ano, mám jednoho syna,“ přitakal muž, „ale pro dnešek jsi mým synem ty.“ Z ničeho nic nakoukla do dveří maminka: „Co to tu provádíš? Ty mluvíš sám se sebou?“

„Ale ne... Jenom jsem si přečítával básničku.“ „Skoč mi, prosím tě, do sklepa pro marmeládu. Nemám čím potřít moučník k obědu.“ Jít do sklepa se pro Filipa rovnalo obzvlášť mučivému testu. Všechny ty zaprášené věci mu svými stíny naháněly strach. Obvykle se vymlouval na křeko nebo předstíral, že se mu úkol vykoulil z hlavy. Muž, jako by to tušil, vstal, a řekl: „Půjdeme tam spolu,“ a vzal ho za ruku. Měl velkou, silnou dlaň. Filip cítil, že by ho muž dokázal přede vším ochránit, a po těle se mu rozlil příjemný pocit bezpečí.

Vrzající sklepní dveře mu pokaždé připomínaly skřípání zubů nějaké příšery, která na něj číhala ve tmě. Ale tentokrát mu jejich zvuk připadal k smíchu.

„Chtělo by to promazat panty,“ poznamenal.

Uklidňující přítomnost muže po jeho boku proměnila zaprášený sklep plný záluďných pastí a tajemných bytostí v obyčejnou místnost s hromadou starého nábytku, rozbitých hraček a policemi zavařenin a konzerv. Popadl sklenici s marmeládou a otočil se zpět ke dveřím. Ale muž ho zastavil.

„Proč se na něm neprojeď?“ ukázal na nové kolo opřené o zeď. Filip zrudl: „Neumím na něm jezdit... Nikdo nemá čas mě to naučit.“

„Nevadí. Až se nasnídáš, vem si bundu a půjdeme se to naučit. Venku nikdo není. Počkáme tady na tebe.“

Po snídani chlapec nevěřícně vyvedl kolo na ulici. Muž mu pomohl do sedla a pobídl ho, aby začal šlapat. Filip se zpočátku převažoval ze strany na stranu, ale muž ho pevně držel a běžel za ním. Zkoušeli to spolu znovu a znovu. Muž místy chlapce pouštěl a Filip jel sám bez držení, protože se už naučil udržet rovnováhu. Nakonec se sám rozjel a s vítězným úsměvem projel celou ulici tam a zpátky. Uměl jezdit na kole!

„Děkuju ti!“ zafuněl zadýchaně, když se vrátil k muži, který jeho výkonu zatleskal.

„A teď se vrátíme domů. Jsi zpocený a je zima.“ „Ještě jedno kolečko, prosím,“ žádonil chlapec. „Tak dobře. Ale jenom jedno.“

Domů přiběhl s křikem: „Mami, já už umím jezdit na kole!“

„Jak ses to naučil? Sám?“ divila se maminka.

„No... vlastně...“ Muž si položil ukazovák na ústa a naznačil Filipovi, že má jejich tajemství zachovat.

„Teď mě chvíli neruš, musím dodělat oběd,“ pokračovala maminka. „Za chvíli přijde děda s babičkou.“

Muž chlapci pomohl uklidit kolo a doprovodil ho do dětského pokoje. „Jak to zařídíme s obědem?“

„Jdi se najíst a já zatím budu mít čas ti tady spravit skříň.“

A když se Filip po obědě vrátil, dveře skříně se zase daly hladce zavřít i otevřít, nikde nedřely a poličky držely pěkně vodorovně. Skříň vypadala jako nová.

„Ty ale umíš věci,“ podívil se.

„To patří k mému řemeslu,“ zašeptal muž a dodal: „Ale ty bys mě mohl naučit tuhle hru.“

Několikrát si spolu zahráli „člověče, nezlob se“ a pak šli na procházku. (Filip řekl mamince, že jde ven s kamarádem. Vlastně se s ním cítil jako se starším kamarádem.) Večer mu víčka těžkla únavou, ale byl hrozně šťastný! Maminka si ho nechápavě měřila, protože nevěděla, proč se pořád dívá na prázdnou židli u stolu. Dokonce ho jednou přistihla, jak se něčemu směje.

Filip šel spát dřív než obvykle. Skočil do postele, muž ho zachumlal do peřiny a posadil se vedle něj.

Potom mu stiskl ruku.

„Už musíš jít, vid?“ ptal se šeptem Filip. - „Ano.“

„Jeden den uteče jako nic,“ přiznal smutně chlapec.

„Jsi správný kluk a všichni tě mají rádi. Musíš mít rád maminku i tatínka. Ať je kdekoli, navždycky zůstane tvým tatínkem.“

„Až já budu velký a budu mít děti, budu je mít vždycky rád a pořád budu s nimi,“ slíbil Filip.

„Tak je to správně. Přesně tak. A já ti budu nablízku a budu ti pomáhat.“

„Ani jsi mi neřekl, jak se jmenuješ.“ - „Josef.“

Muž ho pohladil. Z velkých upracovaných rukou byla cítit něha.

„Byl jsi ten nejkrásnější vánoční dárek,“ zašeptal Filip, než usnul.

Legenda o vánoční hvězdě

Nejen u nás, ale také na americkém světadílu jsou Vánoce velkým svátkem. V Mexiku se lidé těší, že si oblečou své nejkrásnější šaty, vystrojí si hostinu a vzájemně se obdarují drahými a krásnými dárky. Něco podobného se ostatně děje ve velké části světa. Ale i v Mexiku žijí lidé, kteří si nemohou dovolit oslavit ani Vánoce.

Jednou z nich, možná nejchudší ze všech, byla Inés, drobná a milá indiánská holčička s velkýma černýma očima v snědém obličejí. I o Štědrém dnu bloumala bosá po velkém tržišti a s očima dokořán si prohlížela hojnost dobrot všeho druhu: barevné ovoce, sladkosti, pečené krůty a husy, smažené brambůrky...

Nic z toho si Inés nemohla koupit. Jediným jejím bohatstvím byl úsměv a občas se jí podařilo prodejce obměkčit natolik, že jí ždíbec nějaké té pochutiny darovali.

Maminka jí ušila šaty s velkou kapsou na břicho, do níž si Inés ukládala všechno, co dostala. Pečlivě si kapsu hlídala, aby z ní nic nevypadlo, protože jídlo nebylo určeno jen pro ni, ale také pro malé sourozence a nemocnou maminku. Ti všichni na ni čekali doma.

Inés bystře našla zdravý kus ovoce i mezi odpadky a hbitě ho zachránila z hromady, aby neskončilo na smetišti.

O Štědrém večeru se vracela s kapsou nabitou víc než obvykle. Tentokrát se všichni dobře pomějí. Ale Inés se ani trochu neradovala. Měla totiž své malé, tajné trápení.

V Mexiku lidé o Vánocích zachovávali milý obyčej - o Štědrém večeru všechny děti z města nesly květinu Ježíškovi do kostela a soutěžily, kdo mu daruje ten nejkrásnější květ.

Inés by si moc přála také Ježíškovi něco přinést. Dokonce snila o tom, že mu právě ona, chudá indiánská holčička, dá nejkrásnější květinu ze všech. Ale kde by sehnala květinu, když neměla peníze ani na jídlo? Viděla sice nějaké na balkonech zdobených tepaným zábradlím a moc se jí líbily, jenomže kradenou květinu nemůže Ježíškovi přinést.

Myslela na to, jaké dobroty má pro své bratry a sestry a jakou z nich budou mít radost, ale domů se jí ještě nechtělo. Chodila po městě sem a tam. Hledala květinu, tu nejkrásnější ze všech, kterou dosud spatřila jen ve svých představách.

Cesta domů vedla kolem zboženiště. Občas se mezi kameny objevilo pár zelených lístků s barevnými květy. Třeba právě tam najde květinu pro Ježíška. Opatrně našlapovala mezi rozvalinami.

Prošla je křížem krážem, hledala pod každým kamenem, ale nic nenašla, ani jediné poupátko.

Mezitím se téměř setmělo. Maminka se sourozenci už na ni jistě netrpělivě čekají. Musí se vrátit domů.

Ještě se naposledy rozhlédla. V jednom koutě si všimla rostlinek, které měly lesklé zelené listky rozprostřené jako okvětní plátky.

Chvatně se sehnula a několik jich utrhl. Sestavila z nich malou kytičku, aby byly co nejhezčí, ale stále to nebylo ono. Inés s povzdechem rozvázala stuhu, kterou nosila ve vlasech, to nejhezčí, co měla, a vytvořila z ní kolem zelených lístků mašli.

Se zalíbením si kytičku prohlížela.

„Ta se Ježíškovi určitě bude líbit,“ pomyslela si. „S červenou stužkou vypadá opravdu nádherně.“

Mezitím se setmělo a Inés zamířila domů. Když procházela kolem kostela, všimla si, že dveře jsou otevřené dokořán.

„Teď tam ještě určitě nikdo nebude,“ napadlo ji. „Všichni jsou doma a květiny budou nosit až po večeri.“

Tiše, jak byla bosky, vklouzla dovnitř i s plnou kapsou ovoce i zeleniny. Lehce jako stín proběhla po straně mezi sloupy až k místu zalitému světlem. Právě tam ležela na vyšívaném polštáři soška Ježíška.

Se slzami v očích se podívala na svou kytičku ze zelených lístků i řekla: „Dám ti je teď. Nemůžu přijít potom s ostatními. Styděla bych se ti ji přinést. Snad se ti bude aspoň trochu líbit.“

Kostelem se rozezněly obdivné výkřiky. Inés sebou leknutím trhla. Kolem ní stálo několik lidí a s údivem hledělo na její kytičku.

„To jsou krásné květiny... Kde jsi je našla? Ještě nikdy jsem nic podobného neviděl.“ Inés sklonila hlavu a překvapením zapomněla dýchat. Zelené listky zčervenaly a měly nádhernou jasnou barvu. Malé kuličky uprostřed nich naopak zezlátly.

Děvčátko nesměle položilo drahocennou kytičku rudo-zlatých hvězd Ježíškovi k nohám a utíkalo domů.

Samým štěstím jí připadalo, jako by ani neběžela, ale letěla. Teď si byla jistá, že Ježíši její dárek udělal radost, protože proměnil obyčejné listí v nejkrásnější květ v celém Mexiku - ve vánoční hvězdu.

A červené hvězdy se zlatým středem dodnes o Vánocích připomínají celému světu zázrak víry jedné chudé mexické dívky.

*Z knihy Brunno Ferrera: Vánoční příběhy pro potěchu duše
Vyšlo nakladatelství Portál 2003*

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Spisovatelé ze Slovácka

Pozornost zaměříme především na metropoli Slovácka a to na Uherské Hradiště a jeho okolí. Uherské Hradiště lákalo autory svou minulostí i přítomností k literárním dílům. Literární minulost Uherského Hradiště je spojena s jezuitskou kolejí, založenou roku 1643. Od roku 1664 v ní působil jako hospodářský správce jezuita **Felix Kadlinský** (1613 – 1675). V té době už byl znám jako překladatel i skladatel náboženské lyriky, kterou vydal ve své oblíbené knížce „Zdoroslavíček v kratochvilném háječku postavený.“

Uherským Hradištěm prošlo několik autorů, kteří se zapsali do dějin české literatury poctivým a někdy až průkopnickým úsilím podali ve svém díle hlubší obraz skutečného života. K těmto spisovatelům patřila **Františka Stránecká** (1839 – 1888), která se narodila ve Velkém Meziříčí, ale 14 let prožila v Uherském Hradišti (1860 – 1874). V Uherském Hradišti také napsala svou první knihu „Pohádky z Moravy“ a z Uherskohradištska také čerpala mnoho námětů k národopisným studiím i beletristickým obrázkům ze Slovácka, které otiskovaly téměř všechny české a moravské časopisy i „Moravský národní kalendář“. Byla vysoce oceňována svými současníky i příslušníky pozdější generace. Jan Herben ji nazval moravskou Boženou Němcovou a Eliška Krásnohorská ji oslovila jako „moravského Turgeněva“. V každém případě Františka Stránecká byla první ženou v moravském písemnictví, která se pokusila s velkou a důkladnou znalostí moravského folklóru zachytit kus skutečného života na Horácku a na Slovácku, i když poněkud zidealizovaně a s tendencí ušlechtilé poučující. Její vzor však zapůsobil, hlásil se k ní Jan Herben i Gabriela Preissová.

Mezi krajové autory patřil **Robert Žejglic** (1836 – 1940), který napsal „Historky ze slováckého kraje od Hradišče“. Znaný byl na Slovácku spisovatel **Bedřich Beneš Buchlovan** (1885 – 1953), který si zvolil pseudonym podle nedalekého hradu Buchlova. Narodil se v rodině učitele Bartoloměje Beneše v Tučapech, dětství však prožil v nedalekém Zlechově. Po maturitě na reálném gymnáziu v Uherském Hradišti (1901)

vystudoval učitelský ústav v Kroměříži (ukončil v roce 1905) a poté učil na několika obecných školách na Slovácku. Od roku 1918 žil trvale v Uherském Hradišti. Vedle učitelského povolání působil také jako městský knihovnik a muzejní pracovník. Byl nadšeným bibliofilem a sběratelem drobné grafiky a exlibris. Známa je také jeho práce jako editora české literatury 19. století, především pro pražského nakladatele Viléma Šmida a jeho překladatelská činnost z němčiny a polštiny.

Do literatury vstoupil jako dekadentní básník, ovšem podstatná část jeho tvorby spočívá v pracích pro děti (povídky, loutkové hry, beletrizované životopisy). Pro dospělé čtenáře psal romány a povídky, jim byla také určena sbírka pověstí „Buchlovská knížka“. Kromě dvou libret na motivy vlastních básní je autorem desítek odborných článků a studií z oblasti grafiky a několika publikací vlastivědného charakteru např. „Ta hradištská brána“ z roku 1925, „Putovník po Hradištském Slovácku“ z roku 1948. Se svou ženou Marií vytvořil dvoudílnou „Čítanku pro dívky odborné školy rodinné“ v roce 1924. Knihovna v Uherském Hradišti nese ve svém názvu jméno Bedřicha Beneše Buchlovana.

V současné době literárně činný je z Buchlovic **Bořek Žižlavský**, který svoji pozornost zaměřuje na oblast Chřibů.

Několik divčích let prožila v Uherském Hradišti **Františka Janečková**, která se narodila v roce 1904 v Pašovicích u Uherského Brodu. V rodišti žila do svého sedmého roku, pak ji zemřel tatínek a ovdovělá maminka se třemi dětmi se přestěhovala do města. Po provdání **Františka Janečková-Pecháčková** pak vstupuje do literatury. Ve svých románech se však z Prahy vrací na své rodné Slovácko. V knížce pro děti, nazvané „Sedmikrásný den“, ožívají rodné Pašovice, v románech pro dospělé čtenáře „Země miluje člověka“, „Věrnost“, „Proč mlčí živi“, vypsala osudy lidí, které znala, zejména žen milujících a bojujících. Vedle Slovácka se objevuje v jejím díle často i pomezí moravkoslovenské, chudé kopaničářské vesnice, ve kterých žili sice lidé nuzně, ale přece jen plnějším a šťastnějším životem než boháči.

Na měšťanské škole v Uherském Hradišti měla **Františka Janečková** (po provdání v roce 1927 po návratu z Francie pak **Františka Pecháčková**) výbornou učitelku, která byla sestrou spisovatelky **Boženy Benešové**.

Božena Benešová (1873 – 1936) byla sice dcerou advokáta z Nového Jičína, ale od dětských let žila v Napajedlích, 12 km severně od Uherského Hradiště. Její první povídka byla publikována v roce 1900 a její první vydaná kniha je z roku 1909. V jejích povídkách jsou zobrazeny jak Napajedla, tak Uherské Hradiště, později i Frenštát pod Radhoštěm. Spisovatelce však nešlo o to přesně lokalizovat místo na mapě Moravy, ale spíše zobrazit „mapu lidského osudu“. Tak je tomu i s městečkem, které autorka úmyslně nazvala „Rovinov“. Odehrává se tam děj trilogie „Úder“, „Podzemní plameny“ a „Tragická duha“, v níž je zachycen život v době první světové války, od sarajevského atentátu až do konce října 1918. Rovinov má, stejně jako Mařatice z románu „Člověk“ mnoho společného s Napajedlí i Uherským Hradištěm.

V samém sousedství Uh. Hradiště jsou Kunovice, rodiště **Zdeny Ančika** (1900 – 1972), který redigoval v době první republiky proslulý satirický časopis „Tm“ a po roce 1945 první ročníky „Dikobrazu“. Vydařoval spisy Jaroslava Haška a napsal jeden z prvních novodobých Haškových životopisů. Rodákem z Kunovic byl také spisovatel **Fanek Jilík**, s jehož povídkou „Poslední úsměv“ z autorovy knihy „Děčka“ se také již seznámili čtenáři „Hlasů národa“. Jeho syn **Dr. Jiří Jilík** se také věnuje literární činnosti. Je šéfredaktorem „Slováckých novin“ a autorem řady povídek a zajímavých publikací ze slováckého prostředí.

Východně od Kunovic jsou Veletiny. Na vilce na okraji obce je pamětní deska archeologa **Lubora Niederleho**, rodáka klatovského (1865 – 1944), zakladatele Archeologického ústavu a pokračovatele Šafaříka, který vydal šestisvazkové dílo „Slovanské starožitnosti“, popsal život starých Slovanů, zabýval se prehistorií lidstva a věnoval zvláštní pozornost moravskému Slovácku, zejména stavbám a lidovým zvykům.

V květnu 1909 se narodil v Uherském Brodě František Kožík. Studoval na gymnáziu v Uherském Hradišti, poté v Brně. Pak pokračoval ve studiu na právnické fakultě Masarykovy univerzity a současně navštěvoval dramatickou konzervatoř se zaměřením na obor režie a dramaturgie. Po ukončení obou byl promován v roce 1931 doktorem práv. Dále pokračoval ve studiu na filozofické fakultě. Pěstoval řadu sportovních disciplín, zajímal se také o hudbu. Jako soudcovský čekatel v letech 1931 - 33 vypomáhal v divadle v Brně v menších i větších rolích. Když měla Kožíka soudcovská zkouška navždy připoutat k justiční službě, dostal nabídku pracovat v divadle v Plzni a také pracovat v brněnském rozhlasu, s nímž Kožík již dříve spolupracoval. Od roku 1933 pracoval pak Kožík v brněnském rozhlasu jako hlasatel, reportér, autor pásem i dramatizací. Jeho hra Cristóbal Colón z roku 1934 získala první cenu v soutěži o nejlepší českou rozhlasovou hru a o čtyři roky později byla tato Kožíkova hra oceněna jako nejlepší na mezinárodním festivalu rozhlasových her v Bruselu. Roku 1941 byl Kožík přeložen do Prahy a pracoval tam v rozhlasu do roku 1951, poté působil jako vedoucí Estrádního jednání a jako dramaturg a scénárista Československého filmu v období let 1956 - 74. Mezitím byl spisovatelem z povolání.

Kožíkovo dílo čítá přes 100 knih prózy, dramata a rozhlasových her. Připomeňme si některá jeho díla, romány „Největší z pietrotů“, „Báseň neumírání“, „Josef Mánes“, „Cervantes, tvůrce Done Quijota“, „Pouta věrnosti“, „Miláček národa“, atd.

Na rodné Slovácko se vrátil při zpracování románu „Na dolinách svítá“. Ve vzpomínkách do Luhačovic při psaní o osudu MUDr. Veselého, zakladatele moderních lázní, v knize „Kouzelník z vily pod lipami“. Malíře Zdenka Braunerové věnoval vzpomínku v knize „Na křídlech větrného mlýna“ a „Neklidné babí léto“. Do dávné minulosti se spisovatel ponořil studiem životopisných faktů o J. A. Komenském a Karlu IV. V roce 1973 Kožík vydal spisek „Bolestný a hrdinský život J. A. Komenského“, později byla tato práce vydána pod názvem „Světlo v temnotách“ a je zpracována jako drama pod názvem „Anděl míru“. Dobře vlády Karla IV. je věnovaná kniha „Kronika života a vlády Karla IV., krále českého a císaře římského.“

V současné době několik zajímavých knih z historie Uherskobrodsko a Moravsko-slovenského pomezí vydal Jan Chovanec a to pod názvem „Toulky po rodném kraji“, „Různocetní o rodném kraji“ a „Květy nepožehnané lásky“.

Siluetu postavy populárního právníka a sportovce JUDr. Františka Kulheima a jeho paní na voru legendárních Kulheimových koupelí na řece Moravě v Uherském Hradišti. Obraz od akademického malíře Melichárka je z poloviny minulého století.

Vraťme se však cestou zpět a podívejme se do Uherského Ostrohu, kde se v červenci roku 1913 narodil Zdeněk Galuška. Po otci byl moravský Slovák, po matce mu v žilách proudila italská krev. Od mládí byl všestranně nadaný, hrál na housle, maloval slovácké figurky a ornamenty, na čas jej uchvátilo i divadlo - v rodném městě pak vedl ochotnický soubor. Galuškovy knížky vznikaly na podkladě autentických příběhů. V Uherském Ostrohu navštěvoval soudní přelíčení, odposlouchával příběhy a scénky pak používal při psaní povídek a soudniček v náteci. Ty vycházely od poloviny 30. let v Moravských novinách.

První knížka vydání humorných příhod ze života Slovácka od Zdenka Galušky vyšla v roce 1947 pod názvem „Slovácko sa súdí“. Další humorné příběhy vydal Galuška v roce 1972 pod názvem „Slovácko sa nesudí“. V roce 1977 vydal knihu „Stařeček Pagáč vypravjajú“. Neveřejnosti knihy měly velký úspěch a byly ihned rozprodány. Veselé příběhy ze Slovácka zaujaly rozhlas i televizi. Gsluškův lidský jadrný a laskavý humor se proto objevil i v seriálové adaptaci na televizní obrazovce v roce 1976. Na scénářích Z. Galuška spolupracoval s Jaroslavem Dietlem a s režisérem Petrem Tučkem.

Od roku 1945 Zdeněk Galuška žil v Brně. Slovácko, svůj rodný kraj, velice miloval a nikdy nemluvil jinak než „po moravsky“. V roce 1996 se Zdeněk Galuška stal čestným občanem Uherského Ostrohu a také Brna.

Poslední dny svého života Zdeněk Galuška trávil s manželkou v Nivnici. Připravoval knížku, které se měla jmenovat „Od kolébky po fajku“, kterou, bohužel, už nedokončil. Zemřel v únoru 1999 ve věku 85 let.

Zajímavá interview pro noviny a časopisy v průběhu 200 let poskytovali také umělci ze Slovácka. Mnozí z nich byli i autory zajímavých publikací. Literáři a umělci ze Slovácka se v Uherském Hradišti scházeli ve vinných sklepech v Mařaticích ve vinohradech v pozdním odpoledni... a to po celý rok. Dopoledne trávili při šálku černé kávy a družném rozhovoru v některém ateliéru. V letním horkém odpoledni spisovatelé, novináři, filosofové, historici, právníci, profesoři, lékaři, malíři, umělci, divadelní a filmoví herci, sportovci a to nejen z Uherskohradištska, ale z celé republiky se scházeli po dobu téměř 100 let v Kulheimových koupelkách na břehu řeky Moravy, aby se zde osvěžili na těle i na duchu. V říčních lázních se vedly debaty jako na římském fóru a to o vědě, politice, kultuře, literatuře a sportu. Po roce 1980 po Kulheimových koupelkách v Uherském Hradišti není už ani stopy. Na inspirující rozhovory a na přátelskou a poklidnou atmosféru legendárních Kulheimových koupelí však s vděčností vzpomínají nejen občané Uherskohradištska, ale také pamětníci v jiných městech ČR a také naši krajané v zahraničí.

Ing. Alena Kulheimová
Česká republika

MLADÝM

Šlápěje svatého Václava

Za časného jitra vyšly z pražského hradu dvě postavy směrem k západu, naklánějice hlavy proti ostrému větru. Z nízkých oblak padal hustě sníh a stále ho přibývalo. První muž, ještě jinoch, šel poměrně lehce a vesele, druhý, malý, hubený mužik, vykročoval dosti těžce a nepříliš ochotně. Ostatně nesl na zádech břemeno, jakýsi ranec, patrně s mnoha věcmi a nemohl stačit mladému muži, který šel před ním.

„Pane můj, ne tak rychle!“ bědoval mužik a sám zpomalil krok. Mladý muž se zastavil. „Copak, Podivene, už nemůžeš?“ „Nemohu, kněžici, nohy zapadají do sněhu a břímě je těžké.“ „Ukaž, poponesu ti je,“ nabídl se knězic a vzal za ranec. Podiven to však nedovolil. Nemohl připustit, aby jeho pán, knězic Václav, nesl břemeno sluhy. „Ne, ne, pane, to nemohu, pojďme raději dále!“ „Břemeno, které neseš potřebným bratrům, nemělo by ti být těžké,“ řekl knězic, „a činí-li ti to obtíže, nemůžeš být zván dobrým křesťanem.“ Podiven se zastyděl, sklopil hlavu a šel beze slova dál.

Ostatně sníh ustával padat a obloha se pomalu jasnila. Knězic kráčet napřed, Podiven za ním. Beze slova. Podiven měl právě jméno, byl tak trochu podivný, ač v jádře dobrý člověk. Knězic ho miloval a káral ho mírně v jeho nedostacích. Bylo to zejména tenkrát, když Podiven podléhal své slabosti - pohodlnosti. Tu musil mladý knězic vynakládat mnoho námahy, aby mu vnukl, že služba bližnímu nemá být obtížná, že se má konat s láskou a trpělivostí.

Podiven potřeboval podobné vzpruhy, protože povoloval příliš slabosti těla a když ho trochu bolely nohy, nechal je poklesávat místo aby se vzpružil a šel statečně dále. „Nejsem už mlád,“ říkal, když ho knězic napomínal, leč Václav věděl dobře, že je to pouhá lidská slabost. Ale měl s ním trpělivost, jednak proto, že miloval všechny lidi, jednak proto, že Podiven byl jeho věrný a oddaný sluha. „A býval jsi v mládí pohyblivější?“ žertoval knězic, a Podiven odpovídal, že ano. „To bych tě byl rád viděl,“ smál se knězic dobrácky a zastaviv se, poklepal Podivenovi na rameno. Podiven sňal ranec a chvíli odpočívali. „Nemáme už daleko, pravil knězic, záhy se zbavíš břemene. Podívej se, dělá se hezky, jasní se, bude svítit slunce. Dnes je svatý den.“ „Ano, narození Páně.“ „Oslavíme je skutky lásky k bližnímu. Pojď, půjdeme, Podivene.“

Podiven vzal břemeno zase na rameno a vyšli. Knězic zase napřed, Podiven cupkal za ním drobnými kroky. Počasí se změnilo. Od západu se přihnál mrazivý vítr a když odehnal všechny mraky a vyčistil oblohu, začalo mrznout. Podiven naskakoval, jak mu šlehal vítr do tváře a když ho začalo zábst do rukou, tloukl jím o sebe. Ono to však nepřestávalo. „Pane, zebe mě do rukou!“ nařikal a knězic se zase zastavil. „Tu máš, zabal si do toho ruce,“ řekl s úsměvem a podal mu pláštěnku se svých ramen. Podiven si zahalil ruce i hlavu do pláštěnky a vydal se znova za kněžicem. Bylo mu skutečně tak teplo, že by si byl nikdy nepomyslel, že takový kousek látky může tak hřát. Vděčně se díval za kněžicem, který srdnatě postupoval proti větru, aniž by dbal na mráz, který mu přece také šlehal do tváře a pronikal celým šatem. Šli a nemluvili, protože proud větru nutil při řeči k zalknutí. Šli a šli a Podiven neviděl konce cesty. Stále si myslil, kdy asi už budou u cíle, ale knězic se už nezastavoval a jen šel a šel a šel.

Přituhlo. Vítr se ještě zvětšil, mráz šel až na kosti. Podiven se konečně zase zastavil. „Zebe mě do nohou tak, že už to vydržet ne-

mohu,“ bědoval, „pomoz mi, pane.“ Knězic Václav se zastavil také a podíval se soucitně na Podivena. Pak pohleděl vzhůru. Chvilku tak setrval a potom řekl Podivenovi: „Neboj se a pojď za mnou.

Půjdu malými kroky a ty jdi přesně v mých šlápějích.“ A zase vykročil. Podiven šel. Dával pozor, aby šel v týčh šlápějích, které před ním učinil ve sněhu jeho pán, - přesně nohu na nohu - a hle - začalo ho v nohy hřát. Necítil žádné zimy a bylo mu, jakoby kráčel po ohřátých plotnách. „Díky, díky, kněžici!“ zvolal a knězic jen se ohlédl, mírně se usmál a řekl krátce: „Tak vidíš!“ Podivena naplňovalo blažené světlo. Hřálo jeho srdce, činilo celou jeho bytost prozářenou podivným neznámým teplem. Díval se za svým pánem vděčně a potichu se modlil. Toho dne zimy už vůbec nepoznal.

Konečně byli u cíle. Knězic zastavil u několika chat, kde bydlili ti nejchudší a nejubožejší, v každé chatě shodil Podiven ranec dolů a knězic rozdával. Byly to věci k jídlu, teplý šat pro děti i dospělé, léky pro nemocné. V každé chatě knězic něco nechal, v každé mluvil laskavě s lidmi, naslouchal jejich strastem se zájmem, vyptával se na podrobnosti. Kamkoli přišel, jakoby vyšlo slunce, oči se rozsvětily a i v té nejubožejší chatě rozlila se radost.

„Jak to děláš, můj pane,“ divil se Podiven, když vyšli z takové jedné jizby, že všude hned rozseješ radost? Václav jakoby ho neslyšel. Místo odpovědi jen zamyšleně povzdychl: „Kdybych tak mohl všecku tu bídu odstranit!“ A vešel zase do nejbližší chaty. Tam našli plačící matku. Skláněla se nad malou kolébkou, kde nařikalo dítě. Když vešel knězic, vrhla se k jeho nohám. „Kněžici, pomoz, prosím! Dítě mi umírá!“ „Není v mé moci, abych uzdravoval. Ale modli se a věř!“ pravil k ženě a šel k dítěti. Leželo v horečce, těžce oddychovalo a zdálo se, že opravdu zápasí se smrtí. „Podivene, podej mi mast!“ rozkázal a Podiven vyňal malou krabičku. Knězic vzal čistý klůček, dítě pečlivě oťel a pak celé tělíčko pomazal žlutou mastí. Dítě však nepřestalo plakat a matka se dívala nedůvěřivě. Myslíla, že je to nějaká zázračná mast a že musí okamžitě pomoci. „Nezoufej,“ řekl jí knězic nakonec, „modli se za zdraví dítěte. Bude-li to vůle Boží, uzdraví se dnes k půlnoci.“ Obdaroval ji ještě z toho, co mu zbylo, požeňal dítě a odešel s Podivenem. Museli se vrátit a zásoby byly již vyčerpány.

Vraceli se ku hradu tímž směrem. Mrzlo, ale Podivenovi zase nebyla zima. Šel jako prve ve šlápějích kněžicových a bylo mu dobře. Cítil se chvílemi jako v ráji. Ovšem, také se mu ulehčilo tím, že se zbavil břemene, ale co to bylo proti tomu blaženému teplu, které šlo do jeho nohou z kněžicových šlápějí!

* * *

Toho večera se knězic Václav dlouho modlil. Vytrval na modlitbách až k půlnoci a sám příslušoval půlnoční mši, s velikou vroucností a pokorou. Malou kapli vznášela se jasná slova jeho odpovědi na modlitby kněze jako zpěv. Jeho oči upíraly se na oltář, neviděly nic kolem sebe, kromě světla, jímž byl dnes naplněn celý svět. Při pozdvihování zvolal tiše, upíraje oči vzhůru: „Ježíši, rozpomeň se na nemocné dítě té ženy!“ A pohroužil se do tichých modliteb.

V malé chatě v té chvíli zdvihla matka dítě do výše. Usmívalo se na ni a když se ho dotkla prstem, rozesmálo se v plné radosti. Čelo mělo chladné, po horečce ani stopy. Matka poklekla i s dítětem a pomodlila se na poděkování.

Z knihy Václava Kašpara - České Vánoce (Praha 1935)

LAUS DEO: A HISTORY LESSON

The Washington Monument

With all the uproar about removing the Ten Commandments, etc..., I thought that you may like to be aware of this historical information. One detail that is not mentioned, in DC, is that there can never be a building of greater height than the Washington Monument.

On the aluminum cap, atop the Washington Monument in Washington, DC, are displayed two words: Laus Deo. No one can see these words. In fact, most visitors to the monument are totally unaware they are even there and for that matter, probably couldn't care less.

Once you know Laus Deo's history, you will want to share this with everyone you know. But these words have been there for many years; they are 555 feet, 5.125 inches high, perched atop the monument, facing skyward to the Father of our nation, overlooking the 69 square miles which comprise the District of Columbia, capital of the United States of America.

Laus Deo! Two seemingly insignificant, un-noticed words. Out of sight and, one might think, out of mind, but very meaningfully placed at the highest point over what is the most powerful city in the most successful nation in the world.

So, what do those two words, in Latin, composed of just four syllables and only seven letters, possibly mean? Very simply, they say "Praise be to God!"

Though construction of this giant obelisk began in 1848, when James Polk was President of the United States, it was not until 1888 that the monument was inaugurated and opened to the public. It took twenty five years to finally cap the memorial with a tribute to the Father of our nation, Laus Deo. - Praise be to God!

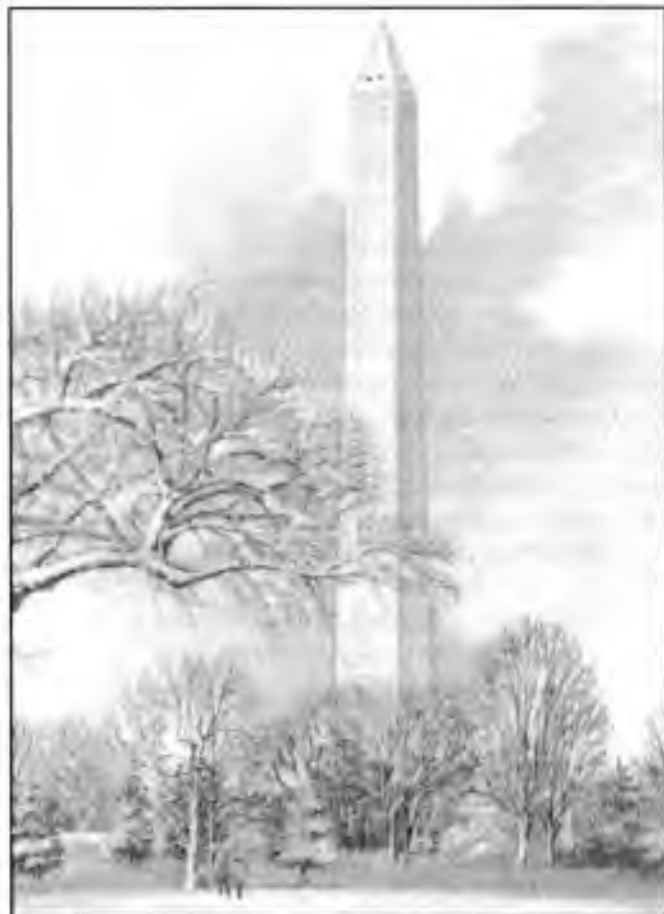
From atop this magnificent granite and marble structure, visitors may take in the beautiful panoramic view of the city with its division into four major segments. From that vantage point, one can also easily see the original plan of the designer, Pierre Charles l'Enfant...a perfect cross imposed upon the landscape, with the White House to the north. The Jefferson Memorial is to the south, the Capitol to the east and the Lincoln Memorial to the west.

A cross you ask? Why a cross? What about separation of church and state? Yes, a cross; separation of church and state was not, is not, in the Constitution. So, read on. How interesting and, no doubt, intended to carry a profound meaning for those who bother to notice.

Praise be to God! Within the monument itself are 898 steps and 50 landings. As one climbs the steps and pauses at the landings the memorial stones share a message. On the 12th Landing is a prayer offered by the City of Baltimore; on the 20th is a memorial presented by some Chinese Christians; on the 24th a presentation made by Sunday School children from New York and Philadelphia quoting Proverbs 10:7, Luke 18:16 and Proverbs 22:6. Praise be to God!

When the cornerstone of the Washington Monument was laid on July 4th, 1848 deposited within it were many items including the Holy Bible presented by the Bible Society. Praise be to God!

Such was the discipline, the moral direction, and the spiritual mood given by the founder and first President of our unique democracy... "One Nation, Under God."

I am awed by Washington's prayer for America. Have you never read it? Well, now is your unique opportunity, so read on!

"Almighty God; We make our earnest prayer that Thou wilt keep the United States in Thy holy protection; that Thou wilt incline the hearts of the citizens to cultivate a spirit of subordination and obedience to government; and entertain a brotherly affection and love for one another and for their fellow citizens of the United States at large. And finally that Thou wilt most graciously be pleased to dispose us all to do justice, to love mercy, and to demean ourselves with that charity, humility, and pacific temper of mind which were the characteristics of the Divine Author of our blessed religion, and without a humble imitation of whose example in these things we can never hope to be a happy nation. Grant our supplication, we beseech Thee, through Jesus Christ our Lord. Amen."

Laus Deo!

When one stops to observe the inscriptions found in public places all over our nation's capitol, he or she will easily find the signature of God, as it is unmistakably inscribed everywhere you look. You may forget the width and height of "Laus Deo", its location, or the architects but no one who reads this will be able to forget its meaning, or these words: "Unless the Lord builds the house its builders labor in vain. Unless the Lord watches over the city, the watchmen stand guard in vain." (Psalm 127:1)

Dr. George Švejda

Paths of Glory and Tribulations

In this installment of Czech history we will trace the tragic events that led to the disastrous drop of the metaphorical "Iron Curtain" which placed Czechoslovakia firmly under the communist enslavement and Soviet domination.

1946

January 25 The removal of the German population of Czechoslovakia begins and will continue into November, involving approximately 1,500,000 persons.

February 27 Despite earlier Slovak attempts to remove all Hungarians from Slovakia after the war, negotiations between Czechoslovakia and Hungary agree to a mutual exchange of populations, which affects only about 68 thousand out of a total Hungarian population of approximately five hundred thousand in Czechoslovakia.

May 22 Several days before the first free elections since the end of World WarII, the Soviet Union announces that it will move troops from Hungary and Austria through Czechoslovakia to the Soviet-occupied zone of Germany. After the Czechoslovaks disapprove of this plan as an attempt to influence voters, the Soviets postpone the order, but the event shows that the Red Army will always be very close to the country.

May 26 Free general elections are held without incident. The Communist party wins a plurality with 38 percent of the total vote. In the Czechs Lands, the Communist party wins approximately 40 percent of the vote, and its allies, the National Socialist and Social Democrat parties, earn about 39 percent. In Slovakia the Democratic party earns about 60 percent of the vote, while the Communist party earns only 30 percent.

June The United States grants Czechoslovakia a \$50 million credit to buy surplus American war equipment in Europe. It is suspended in September due to a growing anti-American press and greater Czechoslovak friendship with the USSR.

June 27 Despite the Košice Program, Slovakia is again placed under the cen-

tral government control of Prague.

July 2 The government is changed to allow for the results of the May 26 election. The Communist leader Klement Gottwald becomes prime minister, and of 25 cabinet posts, the Communists receive eight.

July 26 Prime Minister Gottwald and other Czechoslovak leaders return from Moscow and announce that the Soviet Union has agreed to support Czechoslovak claims at the upcoming Paris Peace Conference; has relinquished any attempts to take German assets from Czechoslovakia; and will provide economic aid.

November Josef Beran is appointed archbishop of Prague and primate of the country.

December 3 The treason trial of Monsignor Jozef Tiso, the former president of the Slovak Republic from 1939-1945, begins in Bratislava.

1947

January 1 A planned economy begins with the implementation of the Two-Year Economic Act for 1947-1948. It includes provisions for a 10 percent increase in the 1937 level of industrialization and for a lessening of the difference between industrialized regions, such as Bohemia, and less developed areas, such as Slovakia.

March Tiso is convicted of treason and sentenced to death.

April 18 Tiso is hanged after appeals for commuting his sentence to life imprisonment fail.

July 4-7 The Czechoslovak government unanimously agrees to send representatives to Paris for the opening meeting of the Marshall Plan, a coordinated effort by the United States and many nations of Europe for the rebuilding of Europe.

July 9 In response to Czechoslovakia's favorable reaction to the Marshall Plan, Soviet leader Joseph Stalin tells Prime Minister Gottwald and other government leaders, who are visiting Moscow, that they must choose either an Eastern or Western orientation, but not both. The next day, the Czechoslovak govern-

ment reverses its decision to attend the Marshall Plan meeting. Czechoslovakia thereby further enters the Soviet bloc, although it still has a democratic government.

Fall A drought results in about half of the expected harvest, causing the Communist party, as the leading party in the government, to lose public support.

September 10 Unsuccessful assassination attempts on the lives of Jan Masaryk, the foreign minister, and two other non-Communist government members are announced. The three had received packages containing bombs, but the Communist interior minister and Communist-dominated police do little to investigate the plots.

September 14 The Communist-dominated police announce the discovery of an alleged plot to assassinate President Benes in Slovakia led by former members of the outlawed L'udak party. More than five hundred people will be arrested in this move by the Communists to weaken the Democratic party in Slovakia.

October 15 Czechoslovakia receives a small amount of territory, or a bridgehead, at the expense of Hungary. The territory, across the Danube River from Bratislava, is acquired as a result of the Hungarian peace treaty signed in February.

November 18 After several weeks of negotiations, and with the help of police intimidation, the Communists successfully reconstitute the Slovak regional government more in their favor by removing the Democratic party majority.

Late November Communist party membership reaches an all time high of 1,250,000 people.

1948

February 12 After weeks of slowly increasing their control of Czechoslovakia, the Communists appear ready to grab control of the government. The Communist-dominated Revolutionary Trade Union Movement (ROH) asks workers' councils to assemble in Prague on February 22, which many see as the beginnings of a coup.

February 13 The majority non-Communist government ministers demand that the Communist minister of the interior reinstate eight high-ranking non-Communist police officers and prevent him from making any further changes in the police.

February 20 A minority of the non-Communist government ministers resign from the government after the Communist minister of the interior refuses to carry out their demands from February 13. They expect President Beneš will not accept their resignations, but that he will call for early, new general elections instead. General elections are scheduled for May, in which the Communists are expected to do poorly.

February 21 The Communist prime minister, Klement Gottwald, addresses a mass rally in Prague where he accuses the resigned ministers of obstructionism in the government and insists that they be replaced by others who are willing to cooperate, meaning Communists or their allies.

The Communist-dominated police take over the radio stations, post offices, telegraph offices, and railroad stations in Prague.

The Communist chair of the Slovak regional government, Gustav Husák, removes the remaining members of the Democratic party from the government and fills it with Communists and collaborators, assuring Communist control of Slovakia.

February 24 Communist armed workers from the Workers' Militia patrol the streets of Prague to guard against counter-revolutionaries.

February 25 Under Communist threats of bloodshed if he does not comply, the ill President Beneš agrees to accept the resignations of the non-Communist ministers from February 20 and to appoint a new government chosen by Prime Minister Gottwald. Thus, the Communists legally take control of the government in what is referred to as the "February Coup."

The police disperse a student protest march against the new government.

February 26 A joint American-British-French communique condemns the actions of the Communist party in Czechoslovakia.

February 27 President Beneš swears in the new Communist-dominated government. Although still president, Beneš retires from active politics to his country home.

March 10 Jan Masaryk, the non-Communist foreign minister and son of the first president, Tomáš G. Masaryk, is found dead beneath the window of his residence. The Communist authorities rule it a suicide, although many suspect that the Communists murdered him. The Czechoslovak representative to the United Nations requests an investigation into the Communist coup; his request is refused.

April 16 The National Assembly passes a new electoral law in which the voters will be presented in the upcoming May elections with either a single slate of candidates or a blank piece of paper if they disapprove of the single slate, thereby negating their votes. Local governments receive the authority to disqualify those people from voting who have engaged in "anti-democratic" and "anti-government" actions, meaning those people who do not support the Communists or their allies.

April 26 The National Assembly enacts a law nationalizing all businesses with over 49 employees. Two days later another law is passed nationalizing the construction industry, apartment buildings, and radio stations.

May 5 The National Assembly rearranges the number of seats allocated to the political parties to allow the Communist party an overwhelming majority.

May 9 The National Assembly approves a new constitution, based on the Soviet model that proclaims Czechoslovakia as a People's Democratic Republic, thereby legalizing Czechoslovakia as a communist state.

May 30 The government reports in the general elections that 89 percent of the people voted for the single slate of candidates dominated by the Communist party.

June 7 The ailing Edvard Beneš resigns as president of the republic rather than sign the new constitution into law. Klement Gottwald, the Communist prime minister, becomes temporary president,

and he will sign the constitution into law two days later.

June 14 The National Assembly unanimously elects Klement Gottwald to succeed Beneš as president. Antonín Zápotocký, the Communist leader and chair of the unified trade union, becomes the new prime minister. To mark his inauguration as president, Gottwald attends a *Te Deum* in St. Vitus Cathedral in Prague presided over by Cardinal Beran.

June 27 The Social Democratic party, which had cooperated with the Communists since the 1946 elections, merges into the Communist party.

July 15 Being in control of the country and not needing large numbers, the Communist party begins a selected recruitment of members, no longer granting membership to anyone who wants to join.

August 5 The government announces that approximately 93 percent of all industry has been nationalized, with a little less than half occurring since June.

September 3 Former president Edvard Beneš dies and is given a state funeral.

October 25 The National Assembly enacts a law establishing forced labor camps for people who refuse to work with the new Communist system.

October 27 The government announces Czechoslovakia's first Five-Year Plan for a planned economy.

November The Communist-dominated Youth League begins a purge of university students by checking into their family and political backgrounds.

December 3 The provinces of Bohemia, Moravia, and Slovakia are abolished as relics of a bourgeois past, being replaced with 19 districts instead.

December 22 The National Assembly strips the judiciary of its independence.

Tony Jandáček

*Photo on back page:
Somewhat gloomy scene of the Czechoslovak capital symbolizing and portending the arrival of 41 years of the destructive communist regime (1948 – 1989).*

